

சௌந்தர்ய லஹரி

- காஞ்சி மஹா பெரியவர்

புமௌஸ்கலித பாதானாம் பூமிரேவா வலம்பனம் |
த்வயீ ஜாதா பராதானாம் த்வமேவ ஸரணம் ஸிவே ||

ஸ்ரீவஃ ஸக்த்யா யுக்தோ யதி பவதி ஸக்தஃ ப்ரபவிதும்
ன சேதேவம் தேவோ ன கலு குஸலஃ ஸ்பந்திதும்பி |
அதஸ்த்வாம் ஆராத்யாம் ஹரி-ஹர-விரின்சாதிபி ரபி
ப்ரணன்தும் ஸ்தோதும் வா கத-மக்ர்த புண்யஃ ப்ரபவதி || 1 ||

சகல உலகங்களையும் படைக்கும் ஈசன், சக்தியாகிய உன்னுடன் இணைந்தால்தான் இந்த உலகத்தை
படைக்க முடியும். சக்தி இல்லாமல் சிவனால் செயல்படமுடியாது . மும்மூர்த்திகளான சிவன்,
விஷ்ணு, பிரம்மா ஆகியோர் , துதிக்கின்ற உன்னை முன் ஜென்ம புண்ணியம் இல்லாவிட்டால்
துதிக்கவும், வணங்கவும் முடியுமோ ?

தனீயாம்ஸும் பாம்ஸும் தவ சரண பங்கேருஹ-பவம்
விரிம்சிஃ ஸம்சின்வன் விரசயதி லோகா-னவிகலம் |
வஹத்யேனம் ஸௌரிஃ கதமபி ஸஹஸ்ரேண ஸிரஸாம்
ஹரஃ ஸம்க்ஷாத்-யைனம் பஜதி பஸிதோத்தூள னவிதிம் || 2 ||

உன்னுடைய பாத தூளியைச் சேர்த்து , பிரம்மா , இந்த உலகைப் படைக்கிறார் . ஆயிரம் தலை
உடைய ஆதிசேஷனான திருமால் , அந்த பாத தூளியான சகல உலகத்தையும் தாங்குகிறார் .
சிவனானவர் இந்த பாததூளியை விபூதியாக உடல் முழுவதும் பூசிக்கொள்கிறார் .

அவித்யானா-மன்த-ஸ்திமிர-மிஹிர த்வீபனகரீ
ஜடானாம் சைதன்ய-ஸ்தபக மகரன்த ஸ்ருதிஜரீ |
தரித்ராணாம் சின்தாமணி குணனிகா ஜன்மஜலதௌ
னிமக்னானாம் தம்ஷ்ட்ரா முரரிபு வராஹஸ்ய பவதி || 3 ||

அம்மா ! உன்னுடைய பாத தூளி யானது, இருளை அகற்றும் சூரியன் போல் , அறியாமை என்னும்
இருள் அகற்றி , ஞானனத்தை நல்கும் . ஏழைக்கு துயர் துடைக்கும் சிந்தாமணி போன்றது . பிரளய
காலத்தில், திருமால் வராக அவதாரம் எடுத்து , எப்படி இந்த உலகை கப்பாற்றி னாரோ , அதுபோல்
பிறவிக்கடலைக் கடக்க அபயம் தரக்கூடியது .

த்வதன்யஃ பாணிபயா-மபயவரதோ தைவதகணஃ
த்வமேகா னைவாளி ப்ரகடித-வரபீத்யபினயா |
பயாத் த்ராதும் தாதும் பலமபி ச வாம்சாஸமதிகம்
ஸரண்யே லோகானாம் தவ ஹி சரணாவேவ னிபுணௌ || 4 ||

தாயே ! மற்ற தேவர்களும்,தெய்வங்களும், அபயவர பிரதானத்தை ,தங்கள் அபிநய முத்திரைகளால் காட்ட, நீ மட்டும் அபிநயம் காட்டுவதில்லை. ஏனென்றால் , இந்த அபயவர பிரதானத்தை விட அதிகமாக , வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பதற்கு உன் பாத தாமரை போதுமே .

ஹரிஸ்த்வாமாரத்ய ப்ரணத-ஜன-ஸௌபாக்ய-ஜனனீம்
புரா னாரீ பூத்வா புரரிபுமபி க்ஷோப மனயத் |
ஸ்மரோ஽பி த்வாம் னத்வா ரதினயன-லேஹ்யேன வபுஷா
முன்னாமப்பயந்தஃ ப்ரபவதி ஹி மோஹாய மஹதாம் || 5 ||

சகல நமைகளைத் தரும் தேவீ ! மகாவிஷ்ணு, உன்னை வணங்கி , அழகான பெண் உருவம் கொண்டு ,சிவனை மோகம் கொள்ளச் செய்கிறார். மன்மதன் உன் பாத கமலத்தை வணங்கி, மூலக அழகனாகி, முற்றும் துறந்த முனிவர்களின் மனதில், மோகத்தை உண்டாக்கிக் கொள்ளுகிறான்.

தனுஃ பௌஷ்பம் மௌர்வீ மதுகரமயீ பஞ்ச விஸிகாஃ
வஸந்தஃ ஸாமன்தோ மலயமரு-தாயோதன-ரதஃ |
ததாப்யேகஃ ஸர்வம் ஹிமகிரிஸுதே காமபி க்றுபாம்
அபாம்காத் தே லப்த்வா ஜகதித-மனங்கோ விஜயதே || 6 ||

மன்மதனுடைய வில் மலர்களால் ஆனது. நாண் வண்டுகளின் வரிசை. பாணங்கள் மலர்களே. அமைச்சன் இளவேனிற்காலம் . தேரோ தென்றல் காற்று . இவைகளோடு கூடிய உருவமற்ற மன்மதன் உன் அருளினால் இந்த உலகத்தையே ஜெயிக்கின்றான் .

க்வணத்காஞ்சீ-தாமா கரி கலப கும்ப-ஸ்தனனதா
பரிக்ஷணா மத்யே பரிணத ஸரச்சன்த்ர-வதனா |
தனுர்பாணான் பாஸம் ஸ்றுணிமபி ததானா கரதலைஃ
புரஸ்தா தாஸ்தாம் னஃ புரமதிது ராஹோ-புருஷிகா || 7 ||

முழுநிலவு போன்று மலர்ந்த முகத்துடனும் , இடையிலே ஓட்டியாண சலங்கை ஓசையுடனும், யானையின் கும்பத்தைப் போன்று ஸ்தனபாரத்துடனும் , கைகளில் கரும்புவில், மலர்பானம் , பாசக்கயிறு, ஈட்டிகரங்களுடன் அலங்காரமாகத் தோன்றும் அன்னையே ! எங்களுக்கு காட்சி தருவாயாக !

ஸுதாஸின்தோர்மத்யே ஸுரவிட-பிவாட-பரிவ்றுதே
மணித்வீபே னீபோ-பவனவதி சின்தாமணி க்றுஹே |
ஸிவகாரே மஞ்சே பரமஸிவ-பர்யங்க னிலயாம்
பஜன்தி த்வாம் தன்யாஃ கதிசன சிதானந்த-லஹரீம் || 8 ||

அமிர்தகடலின் மத்தியில் , கடம்பவன காடுகளால் சூழப்பட்டு , சிந்தாமணி என்னும் ஒருவகை ரத்தினத்தால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட மணித்வீபம் என்னும் அரண்மனையில் அந்தப்புரத்தில் பரமசிவனுடைய மடியில், ஆனந்த சல்லாபத்துடன் சயனித்திருக்கும் அன்னையே ! உன்னை வணங்குபவர்களே உயர்ந்தவர்கள் .

மஹீம் மூலாதாரே கமபி மணிபூரே ஹுதவஹம்
ஸ்திதம் ஸ்வதிஷ்டானே ஹ்றுதி மருத-மாகாஸ-முபரி |
மனோ஽பி ப்ரமத்யே ஸகலமபி பித்வா குலபதம்
ஸஹஸ்ராரே பத்மே ஸ ஹரஹஸி பத்யா விஹரஸே || 9 ||

மூலாதார (பூமி), ஸ்வாதிஷ்டான (அக்னி), மணிபூரக (நீர்), அனாகத (வாயு), விசுத்தி (ஆகாயம்) என்ற பஞ்ச பூதத்தையும் , ப்ருத்வி மனோமாயா , சுத்தவித்யா , மகேஸ்வர , சதாசிவ தத்வம் என்னும் நால்வகை தத்வங்களையும் தாண்டி சந்திர மண்டலத்தில் ஆபிரம் இதழ்களைக் கொண்ட தாமரைபில் சதாசிவனுடன் கூடி அன்னை மகிழ்கின்றாள் .

ஸுதாதாராஸாரை-ஸ்சரணயுகலான்த-ர்விகலிதைஃ
ப்ரபம்சம் ஸின்ஞுன்தீ புனரபி ரஸாம்நாய-மஹஸஃ |
அவாப்ய ஸ்வாம் பூமிம் புஜகனிப-மத்யுஷ்ட-வலயம்
ஸ்வமாத்மானம் க்றுத்வா ஸ்வபிஷி குலகுண்டே குஹரிணி || 10 ||

சந்திர மண்டலத்திலிருக்கும் அன்னையின் திருவடிகளிலிருந்து பெருகும் அமிர்த வெள்ளமானது , இந்த உலகமாகிய உடலின் நாடிகளை நனைக்கிறது . பிறகு சந்திர மண்டலத்திலிருந்து ஒரு சர்பமாகத் தன்னைச் சுற்றிக்கொண்டு , தன்னுடைய ஆதாரமான மூலாதார சக்கரத்தில் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அன்னை யோகநித்திரை செய்கிறாள் .

சதுர்பிஃ ஸ்ரீகண்டைஃ ஸிவயுவதிபிஃ பஞ்சபிபி
ப்ரபின்னாபிஃ ஸம்போர்னவபிரபி மூலப்ரக்றுதிபிஃ |
சதுஸ்சத்வாரிம்ஸத்-வஸுதல-கலாஸ்ச-த்ரிவலய-
த்ரிரேகபிஃ ஸார்தம் தவ ஸரணகோணாஃ பரிணதாஃ || 11 ||

சிவச் சக்கரங்கள் 4 , சக்திச் சக்கரங்கள் 5 , இந்த மூலச் சக்கரங்களான 9 சக்கரங்களோடு , அஷ்டதள (8) , சோடசதள (16) , த்ரிவலய (3 சுற்று) , த்ரீ ரேகைகளோடு (3 கோடுகள்) கூடிய உன் இருப்பிடம் , நாற்பத்தி நான்கு கோணங்கள் கொண்ட உன் ஸ்ரீ சக்கரமாக விளங்குகிறது .

த்வதீயம் ஸௌன்தர்யம் துஹினகிரிகன்யே துலயிதும்
கவீன்த்ராஃ கல்பன்தே கதமபி விரிஞ்சி-ப்ரப்றுதயஃ |
யதாலோகௌத்ஸுக்யா-தமரலலனா யான்தி மனஸா
தபோபிர்துஷ்ப்ராபாமபி கிரிஸ-ஸாயுஜ்ய-பதவீம் || 12 ||

தேவீ ! உன் மேனியின் அழகினைப் பார்த்து , ரம்பை , ஊர்வசி போன்ற தேவலோக மங்கையரும் கூட , ஆசைப்படுகிறார்கள் . படைக்கும் கடவுள் பிரம்மாவினால் கூட உன்னுடைய பேரழகை வருணிக்க முடியவில்லை . அந்த பேரழகை பரமசிவனால் மட்டுமே அனுபவிக்க முடியும் . எனவே பரம தபஸ்விகளால் கூட அடைய முடியாத அந்த சிவசாயுஜ்ய பதவியை , தேவலோகப் பெண்கள் மனதால் அடைய விரும்புகிறார்கள் .

னரம் வர்ஷீயாம்ஸம் நயனவிரஸம் னர்மஸு ஜடம்
தவாபாங்காலோகே பதித-மனுதாவன்தி ஸதஸஃ |
கலத்வேணீபன்தாஃ குசகலஸ-விஸ்த்ரிஸ்த-ஸிசயா
ஹடாத் த்ருட்யத்காஞ்யோ விகலித-துகூலா யுவதயஃ || 13 ||

தாயே ! ஒருவன் எவ்வளவு வயதானவனாக இருந்தாலும் , அழகில்லாமல் உடல் பலம் அற்றவனாக இருந்தாலும் , காமரச சல்லாபம் தெரியாதவனாக இருந்தாலும் , உன் பார்வை அவன் மீது பட்டால் , இளவயது மங்கையரும் கூட , கூந்தல் அவிழ , மேலாடை நழுவ , இடையினில் ஒட்டியாணம் தெறிக்க , தன்னை மறந்து அவன் மீது மோஹம் கொண்டு , அவனை மன்மதன் என்று எண்ணி அவனைத் தொடர்வார்கள் .

கூறினொ ஷட்பஞ்சாஸத்-த்விஸமதிக-பஞ்சாஸ-துதகே
ஹுதஸே த்வாஷஷ்டி-ஸ்சதுரதிக-பஞ்சாஸ-தனிலே |
திவி த்விஃ ஷட் த்ரிம்ஸன் மனஸி ச சதுஃஷஷ்டிரிதி யே
மயூகா-ஸ்தேஷா-மப்யுபரி தவ பாதாம்புஜ-யுகம் || 14 ||

தாயே ! உன்னுடைய பாத கமலம் ஆதார சக்கரங்களான மூலாதாரத்தில் 56 (பூமி), மணியூரகத்தில் 52 (நீர்), சுவாதிஷ்டானத்தில் 62 (அக்னி), அனாகதத்தில் 54 (வாயு), விசுத்தியில் 72 (ஆகாயம்), ஆஜ்ஞா சக்கரத்தில் 64 ஆகிய இந்த கிரணக்களுக்கு மேலே ஆயிரம் தள தாமரையில் ஒளிர்கின்றது .

ஸரஜ்ஜ்யோத்ஸனா ஸுத்தாம் ஸரியுத-ஜடாஜூட-மகுடாம்
வர-த்ராஸ-த்ராண-ஸ்படிககுடிகா-புஸ்தக-கராம் |
ஸக்றுன்ன த்வா னத்வா கதமிவ ஸதாம் ஸன்னிதததே
மது-கூரீ-த்ராஶா-மதுரிம-துரீணாஃ பணிதயஃ || 15 ||

இலையுதிர் காலச் சந்திரனைப் போன்று வெண்மையான உடல் அழகினைக் கொண்டவளும் , சந்திரனை மகுடமாகத் தரித்தவளும் , அபய வரப் பிரதான முத்திரைகளுடன் ,கையில் புத்தகம் , ஸ்படிகமாலை இவைகளை உடையவளுமான உன்னை ஒரு முறையாவது வணங்குகின்ற பக்தனுக்கு , தேன் , பால் , திராட்சை இவைகளையும் விட ,மிக இனிமையான வாக்கு பலம் கிடைக்கும் என்பது நிச்சயமே .

கவீன்த்ராணாம் சேதஃ கமலவன-பாலாதப-ருசிம்
பஜன்தே யே ஸன்தஃ கதிசிதருணாமேவ பவதீம் |
விரிஞ்சி-ப்ரேயஸ்யா-ஸ்தருணதர-ஸ்ரீ-ஸ்கர லஹரீ-
கபீராபி-ர்வாக்பிஃ ர்விதததி ஸதாம் ரஞ்ஜனமீ || 16 ||

கவிகளின் மனமாகிய தாமரை மலரை மலரச் செய்கின்ற , இளஞ் சூரியனைப் போல் செந்நிற மேனி அழகை உடையவளே ! உன்னை வணங்குபவர்களுக்கு , காலத்தைக் கடந்த ஒரு பக்திப் பரவச நிலை ஏற்பட்டு (விழிப்புணர்வு) , அதன் மூலம் சரஸ்வதியின் அருள் பெற்று , தெய்வீகக் கவிகள் படைக்கும் திறமை பெற்று , அதனால் மற்றவர்களையும் மகிழ்விக்கின்றனர்.

ஸவித்ரீபி-ர்வாசாம் சரி-மணி ஸிலா-பங்க ருசிபி-
ர்வஸின்யத்யாபி-ஸ்த்வாம் ஸஹ ஜனனி ஸம்சிந்தயதி யஃ |
ஸ கர்தா காவ்யானாம் பவதி மஹதாம் பங்கிருசிபி-
ர்வசோபி-ர்வாக்தேவீ-வதன-கமலாமோத மதுரைஃ || 17 ||

சந்திரகாந்தக் கற்கள் போல் ,வெண்மையான வசினி முதலாய வாத்தேவதைகளால் சூழப்பட்டவளே ! உன்னை முழு மனதுடன் தியானம் செய்பவனுக்கு , மஹா கவிகளின் வாக்குகள் போல் , சரஸ்வதி தேவியின் இனிமையான வாக்விவாசத்தை உடையவனாய் , மஹா காவியங்கள் படைக்கும் திறமை உடையவனாய் ஆகின்றான் .

தனுச்சாயாபிஸ்தே தருண-தரணி-பூரீஸரணிபி-
ர்திவம் ஸர்வா-முர்வீ-மருணிமனி மக்னாம் ஸ்மரதி யஃ |
பவன்த்யஸ்ய த்ரஸ்ய-த்வனஹரிண-ஸாலீன-னயனாஃ
ஸஹோர்வஸ்யா வஸ்யாஃ கதி கதி ன கீர்வாண-கணிகாஃ || 18 ||

உதய சூரியன் போல் , உன் மேனியிலிருந்து வருகின்ற அழகான சிவந்த கிரணங்களினால் , இந்த பூமி, ஆகாயம் முழுவதும் சிவப்பு நிறத்தில் மூழ்கி இருப்பதாக (அருணா தேவீ ஶ்ருபம்) தியானம் செய்யும் பக்தர்களிடம் , மருண்ட மான் விழிகளைக் கொண்ட, ரம்பை ஊர்வசி போன்ற தேவலோக பெண்களும் வசப்படுகிறார்கள் . அப்படியிருக்க சாதாரண பெண்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ ?

முகம் பின்தும் க்றுத்வா குசயுகமத-ஸ்தஸ்ய தததோ
ஹரார்தம் த்யாயேத்யோ ஹரமஹிஷி தே மன்மதகலாம் |
ஸ ஸத்யஃ ஸம்க்ஷோபம் னயதி வனிதா இத்யதிலகு
த்ரிலோகீமய்யாஸு ப்ரமயதி ரவீன்து-ஸ்தனயுகாம் || 19 ||

சிவனின் துணைவியே ! காமகலா ரூபிணி ! உன் முகத்தை பிந்துஸ் ஸ்தானமாகவும், அதன் கீழ் உன்
இரு ஸ்தனங்களையும், அதன் கீழ் சக்தி வடிவத்தையும் , தியானித்து , அதில் மன்மதக் கலையை
எவன் துதிக்கிறானோ , அவன் எல்லா பெண்களின் மனத்திலும் காம விகாரத்தை ஏற்படுத்துகிறான் .
சூர்ய சந்திரர்களை ஸ்தனங் களாகக் கொண்ட மூலகப் பெண்களையும் தன் வசப்படுத்துகிறான் .

கிரன்தீ-மங்கேப்யஃ கிரண-னிகுரும்பம்றுதரஸம்
ஹ்றுதி த்வா மாதத்தே ஹிமகரஸிலா-மூர்திமிவ யஃ |
ஸ ஸர்பாணாம் தர்பம் ஸமயதி ஸகுன்ததிப இவ
ஜ்வரப்லுஷ்டான் த்றுஷ்ட்யா ஸுகயதி ஸுதாதாரஸிரயா || 20 ||

அன்னையே ! சந்திர காந்தக் கற்களினால் செய்யப்பட்டதுபோல் அழகிய உருவம் கொண்டவளே !
உன்னை வணங்கும் அடியார்க்கு , உன் அங்கங்களிலிருந்து பெருகும் அமிர்த மழையினை வாரி
வழங்குவளே ! அதனால் உன் அருள் பெற்றவன் ஆடும் பாம்பிற்கு சாடும் கருடனைப் போலவும் ,
ஜுரத்தினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு, உன்னால் கிடைக்கப் பெற்ற அமிர்த பார்வையினாலேயே ,
நிவர்த்தியைத் தருவனாகவும் இருந்து, அவர்களின் நோயை குணப்படுத்துகிறான் .

தடில்லேகா-தன்வீம் தபன ஸஸி ஹைஸ்வானர மயீம்
னிஷ்ணீணாம் ஷண்ணாமப்யுபரி கமலானாம் தவ கலாம் |
மஹாபத்மாதவ்யாம் ம்றுதித-மலமாயேன மனஸா
மஹான்தஃ பஸ்யன்தோ தததி பரமாஹ்லாத-லஹரீம் || 21 ||

தாயே ! ஆனந்தவல்லி ! ஆறு ஆதார சக்கரங்களுக்கும் மேலே , தாமரைக்காடு போன்ற ஆயிரம்
தளத் தாமரைபில், மின்னல் கொடி போன்று, சூர்யா சந்திர அக்னிவடிவம்
கொண்டவளே ! உன்னுடைய 'சாதா ' என்ற கலையை காமம், மாயை , அறியாமை விட்ட , ஞானிகளும்
தியானித்து ஆனந்தநிலை பெறுகிறார்கள் .

பவானி த்வம் தாஸே மயி விதர த்றுஷ்டிம் ஸகருணாம்
இதி ஸ்தோதும் வாஞ்சன் கதயதி பவானி த்வமிதி யஃ |
ததைவ த்வம் தஸ்மை திஸஸி னிஜஸாயுஜ்ய-பதவீம்
முகுன்த-ப்ரமஹேன்தீர் ஸ்புட மகுட னீராஜிதபதாம் || 22 ||

தாயே ! உன்னுடைய பக்தன் உன்னைப் பார்த்து , தாயே ! பவானி ! உன்னுடைய கடைக்கண் பார்வை இந்த
அடியவன் மீது பட்டும் என்று நினைத்து , 'பவானி நீ ' என்று சொல்ல ஆரம்பித்த உடனேயே ,
மும்முர்த்திகளால் வணங்கப்பட்ட உனக்கு , அவன் மீது மிகுந்த கருணை ஏற்பட்டு, அவனுக்கு உன் சாயுஜ்ய
பதவியைத் தருகின்றாய் . (மோக்ஷத்தைத் தருகிறாய்)

த்வயா ஹ்றுத்வா வாமம் வபு-ரபரித்றுப்தேன மனஸா
ஸரீரார்தம் ஸம்போ-ரபரமபி ஸங்கே ஹ்றுதமபூத் |
யதேதத் த்வத்ரூபம் ஸகலமருணாபம் த்ரினயனம்
குசாப்யாமானம்ரம் குடில-ஸஸிசூடால-மகுடம் || 23 ||

அம்மா ! சிவந்த சந்திரக்கலையுடன் கூடிய மணிமுடி , மூன்று கண்கள் , பருத்த இரு ஸ்தனங் களோடு,
நீ சற்று முன்புறம் சாய்ந்து இருப்பதைப் பார்த்தால், நீ, ஆதி சிவனுடைய இடப்பாகத்தை
அபஹரித்தது போதாமல் , ஆசை தணியாமல், அவருடைய முழு பாகத்தையும் அபஹரித்து விட்டது
போல் தோன்றுகிறது .

ஐகத்ஸுதே தாதா ஹரிவதி ருத்ரஃ க்ஷபயதே
திரஸ்குர்வ-ன்னேதத் ஸ்வமபி வபு-ரீஸ-ஸ்திரயதி |
ஸதா பூர்வஃ ஸர்வம் ததித மனுக்றுஹ்ணாதி ச ஸிவ-
ஸ்தவாஜ்ஞா மலம்ப்ய க்ஷணசலிதயோ ர்ப்ரூலதிகயோஃ || 24 ||

தாயே ! படைக்கும் கடவுளான பிரம்மா , காக்கும் கடவுளான விஷ்ணு , அழிக்கும் கடவுளான ருத்ரன்
ஆகிய மூவரையும் ஈசனானவர் தன்னுள் மறையும்படி செய்து தானும் மறைகிறார் (கண்ணுக்குத்
தெரியாமல்). பின் உன் கொடி போன்ற புருவத்தின் அசைப்பால், நீ காட்டிய உத்தரவை மதித்து,
சதாசிவன் இன்னால்வருக்கும் அனுக்கிரகம் செய்து , மீண்டும் உலகத்தை உற்பத்திச் செய்வதற்காக
அவர்களைப் படைக்கிறார் .

த்ரயாணாம் தேவானாம் த்ரிகுண-ஜனிதானாம் தவ ஸிவே
பவேத் பூஜா பூஜா தவ சரணயோ-ர்யா விரசிதா |
ததா ஹி த்வத்பாதோத்வஹன-மணிபீடஸ்ய னிகடே
ஸ்திதா ஹ்யேதே-ஸஸ்வன்முகுலித கரோத்தம்ஸ-மகுடாஃ || 25 ||

அன்னையே ! தேவீ ! மும்மூர்த்திகளான பிரம்மா ,விஷ்ணு, ருத்ரன் (முக்குணங்களை உடையவர்கள்)
ஆகியோர், தன் மணிமுடிகளின் மீது , கூப்பிய கரங்களுடன் உன்னை வணங்கியபடி நிற்பதால் , உன்
சரணங்களுக்குச் செய்யும் பூஜையானது, அவர்களையும் பூஜிப்பது போல் ஆகின்றது.

விரிஞ்சிஃ பஞ்சத்வம் வ்ரஜதி ஹரிராப்னோதி விரதம்
வினாஸம் கீனாஸோ பஜதி தனதோ யாதி னிதனம் |
விதன்த்ரீ மானேன்த்ரீ-விததிரபி ஸம்மீலித-த்றுஸா
மஹாஸம்ஹாரே2ஸ்மின் விஹரதி ஸதி த்வத்பதி ரஸௌ || 26 ||

தாயே ! மஹா பிரளய காலத்தில் பஞ்சபூதங்களும் , பிரம்மா ,விஷ்ணு , யமன் , குபேரன் முதலியோரும் ,
தேவேந்திரன் உள்ளிட்ட மற்ற தேவர் கூட்டமும் அழிய , நீ மட்டும் அழியாமல் சதாசிவனின் சம்ஹார
ருத்ர தாண்டவத்தைப் பார்த்து மகிழ்வது , உன் கற்பின் சக்தியால் அன்றோ ?
(கடைசியில் சிவனும் சக்தியும் மட்டுமே இருப்பது மீண்டும் உலகத்தை உண்டாக்க).

ஐபோ ஜல்பஃ ஸில்பம் ஸகலமபி முத்ராவிரசனா
கதிஃ ப்ராதக்ஷிண்ய-க்ரமண-மஸனாத்யா ஹுதி-விதிஃ |
ப்ரணாமஃ ஸம்வேஸஃ ஸுகமகில-மாத்மார்பண-த்றுஸா
ஸபர்யா பர்யாய-ஸ்தவ பவது யன்மே விலஸிதம் || 27 ||

தாயே ! நான் பேசுவது எல்லாம் உன் மந்திர ஜபமாகவும் , என் உடல் அசைவு உன்னுடைய பூஜாரூபமான
முத்திரைகளாகவும் , நான் நடப்பது உன்னை வலம் வருவதாகவும் ,நான் சாப்பிடுவது
உன்னைக்குறித்துச் செய்யும் ஹோமத்தின் ஆகுதியாகவும் , படுப்பது உன்னை வணங்குவதாகவும் ,
நான் செய்யும் மற்ற செயல்கள் யாவும் உனக்குச் செய்யும் பூஜையாக இருக்கட்டும்.

ஸுதாமப்யாஸ்வாத்ய ப்ரதி-பய-ஜரம்றுத்யு-ஹரிணீம்
விபத்யன்தே விஸ்வே விதி-ஸதமகாத்யா திவிஷதஃ |
கராலம் யத் க்ஷவேலம் கபலிதவதஃ காலகலனா
ன ஸம்போஸ்தன்மூலம் தவ ஜனனி தாடங்க மஹிமா || 28 ||

தாயே ! மஹா பிரளய காலத்தில் பிரம்மா , இந்திரன் முதலான தேவர்கள் , முதுமை , மரணம் நீக்கும்

அமிர்தம் அருந்திய பிறகும் அழிந்து போகின்றனர் . ஆனால் ஆலகால விஷத்தை அருந்திய உன் துணைவன் சதாசிவன் மட்டும் காலன் வசப்படவில்லை . கற்புக்கரசியே ! இதற்குக் காரணம் உன் தாடங்க (காதணி) மகிமை தானே !

கிரீடம் வைரிஞ்சம் பரிஹர புரஃ கைடபபிதஃ
கடோரே கோடரே ஸ்கலஸி ஜஹி ஜம்பாரி-மகுடம் |
ப்ரணம்ரேஷ்வேதேஷு ப்ரஸப-முபயாதஸ்ய பவனம்
பவஸ்யப்யுத்தானே தவ பரிஜனோக்தி-ர்விஜயதே || 29 ||

உன்னைக் காண்பதற்கு , சிவன் உன் இருப்பிடம் தேடி வரும்போது , நீ வேகமாக பரபரப்புடன் எழுந்து வருவதைக் கண்ட உன் சக தோழிகள் , ஹரி , ஹரன் , இந்திரன் முதலான பிரம்மாதி தேவர்கள் உன்னை நமஸ்க்கரிப்பதால் அவர்களுடைய மணி மகுடங்கள் உன் காலில் இடறப்போகின்றதே , அவைகளை ஒதிக்கிவிடு என்று உனக்கு நினைவு கூர்வது உன் பெருமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஸ்வதேஹோத்பூதாபி-ர்க்றுணிபி-ரணிமாத்யாபி-ரபிதோ
னிஷேவ்யே நித்யே த்வா மஹமிதி ஸதா பாவயதி யஃ |
கிமாஸ்சர்யம் தஸ்ய த்ரினயன-ஸம்றுத்திம் த்றுணயதோ
மஹாஸம்வர்தாக்னி-ர்விரசயதி னீராஜனவிதிம் || 30 ||

ஆதி அந்தமில்லாத தாயே ! உன்னுடைய சரணங்களிலிருந்து வெளிவரும் கிரணங்களாகிய அணிமா , மஹிமா போன்ற (8) சக்திகளால் சூழப்பட்டவளே ! உன்னை எவன் எப்பொழுதும் மனதில் தியானம் செய்கிறானோ , அவனுக்கு சிவ சாயுஜ்ய பதவி கூட ஒரு வறண்ட புல் போல் தோன்றும் . மகா பிரளய கால அக்னி அவனுக்கு மங்கள ஹாரத்தி செய்திடும் என்பதில் என்ன ஆச்சர்யம் ?

சதுஃஷஷ்டயா தன்த்ரைஃ ஸகல மதிஸஸ்தாய புவனம்
ஸ்திதஸ்தத்த-ஸித்தி ப்ரஸவ பரதன்த்ரைஃ பஸூபதிஃ |
புனஸ்த்வ-ன்னிர்பஸ்தா தகில-புருஷார்தைக கடனா-
ஸ்வதன்த்ரம் தே தன்த்ரம் கூலிதிதல மவாதீதர-திதம் || 31 ||

நாம் விரும்புகின்ற அந்தந்த சித்திகளைப் பெறுவதற்கு 64 சாத்திரங்களை அளித்து சிவனும் மௌனமாக இருந்தார் . அதனை உலகம் தவறாக பயன்படுத்தி , துராசாரத்தில் ஈடுபடுவதைப் பார்த்து சிவன் மௌனமாக இருந்தார் . திரும்பவும் உன்னுடைய கட்டாயத்தால் சகல புருஷார்த்தங்களையும் ஒருங்கே கொடுக்கக்கூடிய பஞ்சதசாக்ஷரி என்ற மந்திரத்தை உலகுக்கு அளித்தாயே !

ஸிவஃ ஸக்திஃ காமஃ கூலிதி-ரத ரவிஃ ஸீதகிரணஃ
ஸ்மரோ ஹம்ஸஃ ஸக்ர-ஸ்ததனு ச பரா-மார-ஹரயஃ |
அமீ ஹ்றுல்லேகாபி-ஸ்திஸ்றுபி-ரவஸானேஷு கடிதா
பஜன்தே வர்ணாஸ்தே தவ ஜனனி னாமாவயவதாம் || 32 ||

சிவ , சக்தி , காம , ப்ருத்வீ பீஜங்கள் ஒரு பிரிவும் , ரவி , சந்திர , மன்மத , ஹம்ச , இந்திர பீஜங்கள் ஒரு பிரிவும் , பரா , மன்மதா , ஹரி பீஜங்கள் ஒரு பிரிவும் ஆகிய இந்த பீஜங்களின் கடைசியில் சேர்க்கப்பட்ட ஹ்ரீம் காரங்களும் சேர்ந்து இந்த 15 அட்ஷரங்களும் உன்னுடைய மஹா மந்திரப் பகுதிகளின் அங்கங்களாக விளங்குகின்றன .

ஸ்மரம் யோனிம் லக்ஷ்மீம் த்ரிதய-மித-மாதௌ தவ மனோ
ர்னிதாயைகே நித்யே னிரவதி-மஹாபோக-ரஸிகாஃ |
பஜன்தி த்வாம் சின்தாமணி-குணனிபத்தாக்ஷ-வலயாஃ
ஸிவாக்னௌ ஜுஹ்வன்தஃ ஸூரபிக்றுத-தாராஹுதி-ஸதை || 33 ||

தாயே ! உன்னை எப்போதும் தொடர்ச்சியாக இடைவெளி இல்லாமல் தியானம் செய்து அதனால்

கிடைக்கும் ஆனந்தத்தை உணர்ந்தவர்களான சிவ யோகீஸ்வர்கள் , சிந்தாமணி யாலான அட்வை
 மாலையை உடையவர்களாய் , உன்னுடைய மந்திரத்தின் முன் , காம்பீஜ மந்த்ரமான "க்லீம்",
 புவனேஸ்வரி மந்த்ரமான " ஹ்ரீம் ", லக்ஷ்மி மந்த்ரமான" ஸ்ரீம் ", இவைகளைச் சேர்த்து, த்ரீ
 கோணமான அக்னி குண்டத்தில் , ஸ்ரீ சக்கரத்தில் இருக்கும் உன்னை எண்ணி பசு நெய் தாரைகளால்
 ஹோமம் செய்து உன்னை மகிழ்விக்கின்றனர் .

ஸ்ரீரம் த்வம் ஸம்போஃ ஸாஸி-மிஹிர-வக்ஷோருஹ-யுகம்
 தவாத்மானம் மன்யே பகவதி னவாத்மான-மனகம் |
 அதஃ ஸேஷஃ ஸேஷீத்யய-முபய-ஸாதாரணதயா
 ஸ்திதஃ ஸம்பந்தோ வாம் ஸமரஸ-பரானந்த-பரயோஃ || 34 ||

ஈஸ்வரியே ! என்னுடைய மனக் கண்ணால் உன்னைப் பார்க்கும் பொழுது , சூர்ய சந்திரர்களை
 ஸ்தனமாகக் கொண்டு , நீ பரமேஸ்வரனுக்கு உடலாக இருக்கின்றாய் . உன்னுடைய உடல் தோஷமற்ற
 புதிய ஆத்மாவாகவும் , நவ வியூக ஆத்மாவான சிவனுடைய உடல் உன்னுடையதாகவும் இருக்கிறது .
 எனவே உனது கரி நிறம் ஆனந்த பைரவர் உடலாகவும் , சிவனின் உடல் உனதாகவும் தோன்றுகிறது .
 எனவே நீங்கள் இருவரும் ஒன்றுபட்ட உடலாக , சமமான குணங்களை உடையவராக இருப்பதால் , நான்
 , உனது என்ற சம்பந்தமும் ஒன்றாக இருப்பதால் , ஆனந்தபைரவர் , ஆனந்தபைரவி யாக எல்லா
 வகையிலும் சமமாக இருக்கிறீர்கள்.

மனஸ்த்வம் வ்யோம த்வம் மருதஸி மருத்ஸாரதி-ரஸி
 த்வமாப-ஸ்த்வம் பூமி-ஸ்த்வயி பரிணதாயாம் ன ஹி பரம் |
 த்வமேவ ஸ்வாத்மானம் பரிண்மயிதும் விஸ்வ வபுஷா
 சிதானந்தாகாரம் ஸிவயுவதி பாவேன பிப்றுஷே || 35 ||

தாயே ! நீயே மனஸ் , ஆகாய , வாயு , அக்னி , நீர் , பூமி தத்துவம் . நீயேதான் இந்த உலகமாக
 இருக்கிறாய் . நீயேதான் பிரம்மஸ்வரூபமான சிவதத்வம் . இந்த உலகத்திற்காக நீயேதான் சிவனின்
 பட்ட மஹிஷியாகவும் இருக்கின்றாய் .

தவாஜ்ஞசக்ரஸ்தம் தபன-ஸாஸி கோடி-த்யுதிதரம்
 பரம் ஸம்பு வந்தே பரிமிலித-பார்ஸ்வம் பரசிதா |
 யமாராத்யன் பக்த்யா ரவி ஸாஸி ஸாசீனா-மவிஷயே
 னிராலோகே உலோகே னிவஸதி ஹி பாலோக-புவனே || 36 ||

தாயே ! உன்னுடைய புருவ மத்தியில் உள்ள ஆஜ்ஞா சக்கரத்தில் இருப்பவரும் , ஆயிரம் கோடி சூர்ய
 சந்திரர்களின் ஒளியை உடையவரும் , சகுண , நிரகுண சக்திகளை இரு பக்கங்களில்
 உடையவருமான , பரமசிவனையும் , உன்னையும் எவன் தியானம் செய்கிறானோ அவன் , ஆயிரம் கோடி
 சூர்ய சந்திரனைவிட ஒளிமிகுந்த (கண்ணுக்கு புலப்படாத) ஒரு ஜோதிமயமான உயர்ந்த உலகத்தை
 அடைகிறான் .

விஸுத்தௌ தே ஸுத்தஸ்ப்திக விஸுதம் வ்யோம-ஜனகம்
 ஸிவம் ஸேவே தேவீம்பி ஸிவஸமான-வ்யவஸிதாம் |
 யயோஃ கான்த்யா யான்த்யாஃ ஸாஸிகிரண்-ஸாரூப்யஸரணே
 விதூதானந்த-ர்த்வான்தா விலஸதி சகோரீவ ஜகதீ || 37 ||

தாயே உன்னுடைய விசுத்திச் சக்கரத்தில் , ஆகாய தத்துவத்தை உண்டுபண்ணுவவரும், சுத்த ஸ்படிகமணி
 போல் நிர்மலமானவருமான பரமசிவனையும் , உன்னையும் தியானம் செய்பவன் , உங்களிடமிருந்து
 வெளிவருகின்ற வெண்ணிலாவைப் போன்ற ஒளிமயமான காந்தியினால் , அறியாமை இருள் அழிக்கப்பட்டு ,
 முழு நிலவைக் கண்ட சகோரபட்ஷி போல் , அமிர்தம் அருந்திய பரமானந்தத்தை அடைகிறான் .

ஸமுன்மீலத் ஸம்வித்கமல-மகரன்தைக-ரஸிகம்

பஜே ஹம்ஸத்வன்த்வம் கிமபி மஹதாம் மானஸசரம் |
யதாலாபா-தஷ்டாதஸ-குணித-வித்யாபரிணதிஃ
யதாதத்தே தோஷாத் குண-மகில-மத்ப்யஃ பய இவ || 38 ||

அன்னையே ! எந்த இரு ஹம்ஸத்தினுடைய பேச்சானது (ஒலி),18 வித்தைகளுக்கு (தந்திரம்/ கலை)
மூலமாக இருக்கின்றதோ , பாலிலிருந்து தண்ணீரை பிரிப்பது போல் சகல தோஷங்களையும் பிரித்து ,
குணங்களை மட்டும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனவோ , மகான்களுடைய மனமாகிய (ஞானம்) தாமரை
மலரிலுள்ள தேனைப் பருகுகின்றனவோ, அத்தகைய வருணனைக்கும் அப்பாற்பட்ட மகிமையுடன்
கூடிய ஹம்ஸ தம்பதிகளான உங்களை என்னுடைய இதயகமலத்தில் தியானம் செய்து
நமஸ்க்கரிக்கிறேன்.

தவ ஸ்வாதிஷ்டானே ஹுதவஹ-மதிஷ்டாய நிரதம்
தமீடே ஸம்வர்தம் ஜனனி மஹதீம் தாம் ச ஸமயாம் |
யதாலோகே லோகான் தஹதி மஹஸி க்ரோத-கலிதே
தயார்த்ரா யா த்றுஷ்டிஃ ஸிஸிர-முபசாரம் ரசயதி || 39 ||

தாயே ! காலாக்னி ருத்ரரையும் , அந்த காலாக்னி ருத்ர ரூபினியான உன்னையும் , என்னுடைய
சுவாதிஷ்டான சக்கரத்தில் (அக்னி), தியானம் செய்து வணங்குகிறேன் . சிவனுடைய ருத்ராக்னி
பார்வையானது உலகங்களை அழிக்கும் சமயம் , உன்னுடைய நிலவைப் போன்ற கனிந்த பார்வையானது ,
(சந்திரகலா சக்தி /சமயா /சந்திரகலா தேவீ) இந்த உலகை மீண்டும் குளிரச் செய்கின்றது . (தகிக்கப்பட்ட
மன்மதன் உன் கருணையால் ரதியின் கண்களுக்கு மட்டும் தெரிவது போல்).

தடித்வன்தம் ஸக்த்யா திமிர-பரிபன்தி-ஸ்புரணயா
ஸ்புர-ன்னா னரத்னாபரண-பரிணத்தேன்த்ர-தனுஷம் |
தவ ஸ்யாமம் மேகம் கமபி மணிபூரைக-ஸாரணம்
னிஷேவே வர்ஷன்தம்-ஹரமிஹிர-தப்தம் த்ரிபுவனம் || 40 ||

அம்மா ! மணி பூரச்ச் (நீர்) சக்கரத்தை மூலமாகக் கொண்டு , சிவனை, மழைக் காலத்து நீண்ட
கருத்த மேகமாகவும் , உன்னை மின்னல் கொடியாகவும் நினைத்து வணங்குகிறேன். இருளைப்
போக்கும் மின்னலாக நீ இருக்கிறாய் . நீ அணிந்திருக்கும் ரத்ன ஆபரணங் கனிலிருந்து வீசும்
ஒளியானது , அந்த மேகங்கள் ஒளிமயமாக இந்திர வில்லுடன் கூடியது போல் தோன்றுகிறது .
காலாக்னி ருத்ரனால் தகிக்கப்பட்ட மூ உலகங்களையும் , தன் அமுத மழையினால் குளிரச்
செய்கின்ற உன்னுடைய சதாசிவ தத்துவத்தை வணங்குகின்றேன் .

தவாதாரே மூலே ஸஹ ஸமயயா லாஸ்யபரயா
னவாத்மான மன்யே னவரஸ-மஹாதாண்டவ-னடம் |
உபாப்யா மேதாப்யா-முதய-விதி முத்திஸ்ய தயயா
ஸனாதாப்யாம் ஜஜ்ஞே ஜனக ஜனனீமத் ஜகதிதம் || 41 ||

தாயே ! உன் மூலாதாரத்தில் , நடனத்தில் பிரியமுள்ள சமயாதேவியுடன் , ஸ்ருங்கார ரசங்களுடன் மகா
தாண்டவ நடனம் செய்யும் ஆனந்தபைரவருடன் உன்னையும் தியானம் செய்து வணங்குகிறேன் .
பிரளய காலத்தில் அழிந்த உலகத்தை மீண்டும் உண்டாக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் இருவரும் ஸ்ருஷ்டி
தாண்டவ நடனம் செய்வதால் , பைரவர் , பைரவி ஆகிய உங்களை கருணை வடிவான தாய் ,
தந்தையராக இவ்வுலகம் அடைந்தது .

த்விதீய பாகஃ – ஸௌன்தர்ய லஹரீ

கதை-ர்மாணிக்யத்வம் ககனமணிபிஃ ஸான்த்ரகடிதம்
கிரீடம் தே ஹைமம் ஹிமகிரிஸுதே கீதயதி யஃ ||
ஸ ஸீடேயச்சாயா-ச்சுரண-ஸகலம் சன்த்ர-ஸகலம்
தனுஃ ஸௌனாஸீரம் கிமிதி ன னிபத்னாதி திஷணாம் || 42 ||

அன்னையே ! மலையரசன் பெற்ற மாணிக்கமே ! உன்னுடைய கிரீடத்தை எந்த பக்தனாவது வருணிக்க நினைத்தால் , பன்னிரண்டு சூரியர்களே , மாணிக்கங்களாக இழைக்கப்பட்டிருக்கும் உன் கிரீடத்தில் , நெருக்கமாகப் பதிக்கப்பட்டிருக்கும் இரத்தினங்களின் ஒளியால் , மின்னுகின்ற உன்னுடைய சந்திரக்கலைதனை , வானவில்லோ அல்லது இந்திரதனுசோ என்றே எண்ணுவான் .

துனோது த்வான்தம் ன-ஸ்துலித-தலிதேன்தீவர-வனம்
கனஸ்னிக்த-ஸ்லக்ஷணம் சிகுர னிகுரும்பம் தவ ஸிவே |
யதீயம் ஸௌரப்யம் ஸஹஜ-முபலப்தும் ஸுமனஸோ
வஸன்த்யஸ்மின் மன்யே பலமதன வாடி-விடபினாம் || 43 ||

தாயே! மலர்ந்த கருங்குவளை (நீலோத்பலம்) மலர்க்காடு போன்றதும் , நெருக்கமானதும் , மிருதுவானதும் , வழ வழப்பானதுமான உன் கேசத்தின் அழகு, எங்களின் அறியாமையை நீக்கட்டும் . உன் கேசத்தின் இயற்கை மணத்தைத் தானும் அடைய எண்ணி , இந்திரனுடைய நந்தவனத்து மலர்கள் உன் கூந்தலை அலங்கரிக்கின்றனவோ ?

தனோது க்ஷேமம் ன-ஸ்தவ வதனஸௌன்தர்யலஹீ
பரீவாஹஸ்ரோதஃ-ஸரணிரிவ ஸீமன்தஸரணிஃ|
வஹன்தீ-ஸின்தூரம் ப்ரபலகபரீ-பார-திமிர
த்விஷாம் ப்றுன்தை-ர்வன்தீக்றுதமேவ னவீனார்க கேரணம் || 44 ||

அம்மா ! உன் கேசத்தின் நடுவில் உள்ள வகிடு , உன் முகத்திற்கு அழகு சேர்க்கின்றது . பால சூர்யா கிரணம் போன்று உன் வகிட்டில் மின்னும் சிந்தூர வர்ண குங்குமமானது , உன் அடர்ந்த இருட்டு போன்ற , கருமையான கேசம் என்ற எதிரிகளின் சிறையில் அடைக்கப்பட்டது போல் உள்ளது . அந்த முகத்தின் அழகு வெள்ளத்திற்கு கால்வாய் போன்ற உனது கேச வகிடு, எங்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் தரட்டும் .

அராலை ஸ்வாபாவ்யா-தலிகலப-ஸபூபி ரலகைஃ
பரீதம் தே வக்த்ரம் பரிஹஸதி பங்கேருஹருசிம் |
தரஸ்மேரே யஸ்மின் தஸனருசி கிஞ்ஜல்க-ருசிரே
ஸுகன்தௌ மாத்த்யன்தி ஸ்மரதஹன சக்ஷ-ர்மதுலிஹஃ || 45 ||

தாயே ! இயற்கையாகவே சுருண்டதும் , இள வண்டுகள் போல் பளபளப்புடன் தங்கமயமாக ஒளிரும் கேசத்தையுடைய உன்னுடைய அழகான தங்க முகம், தாமரை மலரையும் பரிகாசம் செய்கின்றது . இந்த அழகிய முகத்தில் இழைகள் போன்று வரிசையான பல் வரிசையுடன் கூடிய உன் புன்சிரிப்பைக் கண்ட , காமனையும் வென்ற பரமசிவனின் கண்களாகிய வண்டுகள் , மயங்குகின்றன .

லலாடம் லாவண்ய த்யுதி விமல-மாபாதி தவ யத்
த்விதீயம் தன்மன்யே மகுடகடிதம் சன்த்ரஸகலம் |
விபர்யாஸ-ன்யாஸா துபயமபி ஸம்பூய ச மிதஃ
ஸுதாலேபஸ்யுதிஃ பரிணமதி ராகா-ஹிமகரஃ || 46 ||

தாயே ! உன் நெற்றி கீழ் நோக்கித் தொங்கவிடப்பட்ட , மற்றொரு சந்திரக்கலை போல் இருக்கிறது . உன் மணி முடியிலுள்ள சந்திரக்கலையையும் , நெற்றியிலுள்ள சந்திரக்கலையையும் ஒன்றுடன் ஒன்று திருப்பிவைத்துப் பொறித்தினால் , அது அமிர்தம் நிறைந்த முழு நிலவு போல் ஆகுமே !

ப்ருவெள புக்னே கிம்சித்புவன-பய-பங்கவ்யஸனினி
த்வதீயே நேத்ராப்யாம் மதுகர-ருசிப்யாம் த்றுதகுணம் |
தனு ர்மன்யே ஸவ்யேதரகர க்றுஹீதம் ரதிபதேஃ
ப்ரகோஷ்டே முஷ்டௌ ச ஸ்தகயதே னிகூடான்தர-முமே || 47 ||

சகல உலகங்களுக்கும் அப்யமளிக்கும் அன்னையே ! உமையே ! சற்றே வளைந்திருக்கும் உன்
புருவங்கள், உன் கண்களாகிய வண்டுகளை, நாண் கயிறாகக் கொண்ட காமனின் வில் போல்
தோன்றுகிறது. காமனும் அதனை இடது கரத்தால் பிடித்தது போல், அவனின்
முழங்கையும், மணிக்கட்டும், கைவிரல்பிட்யும், உன்னுடைய முகத்தின் மத்திய பாகத்தை மறைப்பது
போல் உள்ளது .

அஹஃ ஸூதே ஸவ்ய தவ னயன-மர்காத்மகதயா
த்ரியாமாம் வாமம் தே ஸ்றுஜதி ரஜனீநாயகதயா |
த்றுதீயா தே த்றுஷ்டி-ர்தரதலித-ஹேமாம்புஜ-ருசிஃ
ஸமாதத்தே ஸன்த்யாம் திவஸர்-னிஸயோ-ரன்தரசரீம் || 48 ||

தாயே ! சூர்யன் போன்ற உன் வலது கண் பகலையும், சந்திரன் போன்ற இடது கண் இரவையும்
உண்டாக்குகின்றது .சற்றே மலர்ந்த தங்கத் தாமரை போன்ற உனது மூன்றாவது கண், காலை, மாலை
,என்ற இரண்டு சந்தியா காலங்களை உண்டாக்குகின்றது .

விஸாலா கல்யாணீ ஸ்புதருசி-ரயோத்யா குவலயைஃ
க்றுபாதாராதாரா கிமபி மதுராஉபோகவதிகா |
அவன்தீ த்றுஷ்டிஸ்தே பஹுனகர-விஸ்தார-விஜயா
த்ருவம் தத்தன்னாம-வ்யவஹரண-யோக்யாவிஜயதே || 49 ||

தாயே ! உன் கண்கள் விசாலமானது . அதனால் விசாலா என்றும், மங்களமானதால் கல்யாணீ என்றும்,
இந்தீவர புஷ்பம் போன்று (ப்ளந் லில்லி) அழகானதால் அயோத்யா என்றும், கருணை உள்ளவளாதலால்
தாரா என்றும், மாதுரயத்தோடு கூடியவளாதலால் மதுரா (இனிமையானவள்) என்றும், ஆழ்ந்து இருப்பதால்
போகவதி என்றும், சகல உலகங்களையும் காக்கும் சக்தி உள்ளவளாதலால் அவந்தி என்றும், நகரங்களின்
பெயர்களைச் கொண்டு அழைக்கும்படியான தகுதி கொண்டதே .

கவீனாம் ஸன்தர்ப-ஸ்தபக-மகரன்தைக-ரஸிகம்
கடாக்ஷ-வ்யாக்ஷேப-ப்ரமரகலபௌ கர்ணயுகலம் |
அமுஞ்ச்ன்தௌ த்றுஷ்ட்வா தவ னவரஸாஸ்வாத-தரலௌ
அஸூயா-ஸம்ஸர்கா-தலிகனயனம் கிஞ்சிதருணம் || 50 ||

அம்மா ! உன் காதுகள் கவிகளின் காவியங்களான மலர்களில் உள்ள தேனைச் சுவைக்கின்றன. உன்
கண்கள் நவரசங்களைப் பருகும் வண்டுகள் போல், உன் காதுகளை விட்டு அகலாமல்
இருக்கின்றன . உன் கண்களைக் கண்டு பொறாமைக் கொண்ட உன் மூன்றாவது நெற்றிக்கண், சிறிது
சிவந்தது போல் தோன்றுகிறது . (காது வரை நீண்ட அழகிய கண்கள்) .

ஸிவே ஸங்காரார்த்ரா ததிதரஜனே குத்ஸனபரா
ஸரோஷா கங்காயாம் கிரிஸசரிதே விஸ்மயவதீ |
ஹராஹிப்யோ பீதா ஸரஸிருஹ ஸௌபாக்ய-ஜனனீ
ஸகீஷு ஸ்மேரா தே மயி ஜனனி த்றுஷ்டிஃ ஸகருணா || 51 ||

அம்மா ! உன் கண்கள் சதாசிவனிடத்தில் ஸ்ருங்கார ரசமும், மற்றவர்களிடத்தில் வெறுப்பும், சிவனின்
மற்றொரு மனைவியான கங்கையிடம் கோபமும், சிவனின் லீலைகளைக் கேட்டு அதனால்
ஆச்சர்யமும், அவர் கழுத்தில் உள்ள பாம்பிடம் அச்சமும், நெற்றிக்கண் தாமரை மலர் போல் சிறிது
சிவந்து இருப்பதால் வீர ரசத்துடனும், உன் சக தோழிகளிடம் ஹாஸ்யமும், என்னிடம் மட்டுமே கருணா

ரசத்துடனும் , இப்படியாக பல ரசங்களுடன் கூடியதாக இருக்கிறது .

கதே கர்ணாப்யர்ணம் கருத இவ பக்ஷமாணி தததீ
புராம் பேத்து-ஸ்சித்தப்ரஸம-ரஸ-வித்ராவண பவே |
இமே நேத்ரே கோத்ராதரபதி-குலோத்தம்ஸ-கலிகே
தவாகர்ணாக்றுஷ்ட ஸ்மரஸர-விலாஸம் கலயதஃ || 52 ||

மலையரசன் பெற்ற மாணிக்கமே ! உன் கண்கள் காதுவரை நீண்டிருக்கிறது . இமை மயிர்கள் அம்பிலிருக்கும் இறகுகள் போல் உள்ளது . இந்தக் கண்களைப் பார்த்தால் காதுவரை இழுத்து விடப்பட்ட மன்மத பாணம் போல் தோன்றுகிறது . இந்தக் அழகிய கண்கள் , மூ உலகத்தையும் எரித்த சிவனுடைய மனதில் சலனத்தை ஏற்படுத்துகிறது .

விபக்த-த்ரைவர்ண்யம் வ்யதிகரித-லீலாஞ்ஜனதயா
விபாதி த்வன்னேத்ர த்ரிதய மித-மீஸானதயிதே |
புனஃ ஸ்ரஷ்டும் தேவான் த்ருஹிண ஹரி-ருத்ரானுபரதான்
ரஜஃ ஸத்வம் வேப்ரத் தம இதி குணானாம் த்ரயமிவ || 53 ||

சிவனின் துணைவியே ! அஞ்சனத்துடன் (கண் மை) கூடிய உன் அழகிய மூன்று கண்களும் வெண்மை , சிவப்பு , கறுப்பு , நிறங்களில் உள்ளது . மகா பிரளய காலத்தில் பிரம்மா , விஷ்ணு , ருத்திரன் ஆகிய மூவரும் அழிந்து , உன்னுள் மறைந்திட , அவர்களை மீண்டும் படைப்பதற்காக உன் கண்கள் முக்குணங்களுடன் (சத்வ,ரஜஸ்,தமோ) விளங்குவதாக தோன்றுகிறது .

பவித்ரீகர்தும் னஃ பஸூபதி-பராதீன்-ஹ்றுதயே
தயாமித்ரை ர்நேத்ரை-ரருண-தவல-ஸ்யாம ருசிபிஃ |
னதஃ ஶோணோ கங்கா தபனதனயேதி த்ருவமும்
த்ரயாணாம் தீர்தானா-முபனயஸி ஸம்பேத-மனகம் || 54 ||

சிவனையே எப்போதும் மனதில் நினைத்திருக்கும் அன்னையே ! உலக மக்களை புனிதமாக்கும் , சிவப்பான சோனா நதி , வெண்மையான கங்கா நதி , கறுப்பான யமுனா நதி , இவைகளின் சங்கமம் போல் இருக்கும் உனது கண்களில் உள்ள சிவப்பு , வெண்மை , கருப்பு , என்ற மூன்று ரேகைகளும் எங்களை புனிதமாக்கவே உன்னால் கருணையுடன் படைக்கப்பட்டது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை .

னிமேஷோன்மேஷாப்யாம் ப்ரலயமுதயம் யாதி ஜகதி
தவேத்யாஹுஃ ஸன்தோ தரணிதர-ராஜன்யதனயே |
த்வதுன்மேஷாஜ்ஜாதம் ஜகதித-மஸேஷம் ப்ரலயதஃ
பரேத்ராதும் ஶம்ங்கே பரிஹ்றுத-னிமேஷா-ஸ்தவ த்றுஸஃ || 55 ||

அம்மா ! நீ கண்களைத் திறப்பதால் உலகம் தோன்றுவதாகவும் , கண்களை மூடுவதால் அழிந்துவிடுவதாகவும் கற்றறிந்த ஞானிகள் கூறுகின்றனர் . அப்படி நீ கண் திறந்தபோது உண்டான இந்த உலகம் , கண்ணை மூடினால் அழிந்துவிடுமே என்று (உலக நலத்தை மனதில் எண்ணி) கருணையுடன் நீ மூடாத கண்களுடன் இருப்பதாக நினைக்கிறேன் .

தவாபர்ணே கர்ணே ஜபனயன பைஸூன்ய சகிதா
னிலீயன்தே தோயே னியத மனிமேஷாஃ ஶபரிகாஃ |
இயம் ச ஶ்ரீ-ர்பத்தச்சதபுடகவாடம் குவலயம்
ஜஹாதி ப்ரத்யுஷே னிஸி ச விகதய்ய ப்ரவிஸதி || 56 ||

தாயே ! காதுவரை நீண்ட அழகிய மீன் போன்ற கண்களை உடையவளே ! உன் கண்கள் காதுகளிடம் சென்று தங்களைப் பற்றிக் கோள் சொல்கின்றனவோ என்று பயந்த கறுமையான பெண் மீன்கள் , மூடாத கண்களுடன் தண்ணீரில் ஒளிந்து கொண்டு இருக்கின்றன . உன் கண்களில் உள்ள லக்ஷ்மியும் பகலில் கருங்குவளை மலர்களை விட்டு உன் கண்களிடம் வந்தும் , இரவு நேரத்தில் அம்மலரிடையே

சென்று (இரவில் மலர்வதால்) அதன் இதழ்களைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே உறைகிறாள் .

த்றுஸா த்ராகீயஸ்யா தரதலித னீலோத்பல ருசா
தவீயாம்ஸம் தீனம் ஸ்னபா க்றுபயா மாமபி ஸிவே |
அனேனாயம் தன்யோ பவதி ன ச தே ஹானிரியதா
வனே வா ஹர்மயே வா ஸமகர னிபாதோ ஹிமகரஃ || 57 ||

சிவனின் துணைவியே ! சற்றே திறந்திருக்கும் உன்னுடைய அழகிய நீண்ட கருங்குவளை போன்ற கண்கள் என்மீதும் பாரபட்டிமின்றி கருணைப் பார்வையை வீசட்டும் . அதனால் நானும் பயனடைவேன் . சந்திரன் எப்படி பாரபட்டிமின்றி காடு , அரண்மனை என்று பாராமல் தன கிரணங்களை வீசுகின்றானோ , அதுபோல் என்மீதும் உன் பார்வை பட்டும் . அதனால் உனக்கு ஒன்றும் குறைந்துவிடாது ?

அராலம் தே பாலீயுகல-மகராஜன்யதனயே
ன கேஷா-மாதத்தே குஸுமஸார கோதண்ட-குதுகம் |
திரஸ்சீனோ யத்ர ஸ்ரவணபத-முல்லந்ய்ய விலஸன்
அபாங்க வ்யாஸம்கோ திஸதி ஸரஸன்தான திஷணாம் || 58 ||

தாயே ! மலையரசன் மகளே ! உன்னுடைய கண்களுக்கும் காதுகளுக்கும் மத்தியில் உள்ள இரு வளைவான கன்னங்களைப் பார்த்தால் மன்மதன் வில் என்று, யார்தான் நினைக்க மாட்டார்கள் ? இந்த கன்னங்களில் உன் கடைக்கண் பார்வை காதுகளைத் தாண்டி ஒளிர்வதால் உன் கண்களையே பாணங்களாகக் கொண்ட மன்மதன் பாணங்களைச் செலுத்துவது போல் தோன்றுகிறதே !

ஸ்புரத்கண்டாபோக-ப்ரதிபலித தாடங்க யுகலம்
சதுஸ்சக்ரம் மன்யே தவ முகமிதம் மன்மதரதம் |
யமாருஹ்ய த்ருஹ்ய த்யவனிரத மர்கேன்துசரணம்
மஹாவீரோ மாரஃ ப்ரமதபதயே ஸஜ்ஜிதவதே || 59 ||

அம்மா ! கண்ணாடி போன்ற உன் இரு கன்னத்தில் , உன்னுடைய காதிலுள்ள தோடுகள் பிரதிபலிக்கிறது . அதனால் உன் முகம் நான்கு சக்கரங்கள் உள்ள மன்மதனுடைய ரதமாகத் தோன்றுகிறது . இந்த உன் முகமாகிய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு மன்மதனானவன் , சூர்ய , சந்திரர்களை ரதமாகக் கொண்ட , பூமி என்னும் ரதத்தில் ஏறியிருக்கும் சிவனுடனேயே , போர் புரியத் தயாராக இருக்கும் வீரனாகிறான் .

ஸரஸ்வத்யாஃ ஸலிக்தீ-ரம்றுதலஹரீ கௌஸலஹரீஃ
பிப்னத்யாஃ ஸர்வாணி ஸ்ரவண-சுலுகாப்யா-மவிரலம் |
சமத்காரஃ-ஸ்லாகாசலித-ஸிரஸஃ குண்டலகணோ
ஜணத்கரைஸ்தாரைஃ ப்ரதிவசன-மாசஷ்ட இவ தே || 60 ||

சிவனின் துணைவியே ! அமிர்தம் போன்ற இனிமையான உன்னுடைய பேச்சுகளை கல்விக்கு அரசியான சரஸ்வதி , அசையாமல் , இடைவிடாமல் , ஆவலுடன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறாள் . உன் பேச்சிலுள்ள ரசங்களை அறிந்து , வியப்பினால் , அங்கும் , இங்கும் தலையை அசைத்த வண்ணமே இருக்கும் சரஸ்வதி தேவியின் காதுகளிலுள்ள குண்டலங்கள் , சப்தம் செய்வது , உன் பேச்சுகளை ஆமோதிப்பது போல் இருக்கிறது .

அஸௌ னாஸாவம்ஸ-ஸ்துஹினகிரிவண்ஸ-த்வஜபடி
த்வதீயோ னேதீயஃ பலது பல-மஸ்மாகமுசிதம் |
வஹத்யன்தர்முத்தாஃ ஸிஸிரகர-னிஸ்வாஸ-கலிதம்
ஸம்றுத்த்யா யத்தாஸாம் பஹிரபி ச முத்தாமணிதரஃ || 61 ||

அம்மா ! முத்துக்கள் நிறைந்ததாகக் கூறப்படும் இளமூங்கில் போல் இருக்கும் உன்னுடைய
மூக்கிலிருந்து , நீ வெளிவிடும் மூச்சுக் காற்றிலிருந்து , வெளிவரும் ஒரு முத்து மணியானது , நீ
அணிந்திருக்கும் முத்து மூக்குத்தியாக ஆனது போல் தோன்றுகிறது . அந்த முத்து
மூக்குத்தியானது எங்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் தரட்டும் .

ப்ரக்றுத்யாஉரக்தாயா-ஸ்தவ ஸுததி தன்தச்சதருசேஃ
ப்ரவக்ஷ்யே ஸத்றுஸ்யம் ஜனயது பலம் வித்ருமலதா |
ன பிம்பம் தத்பிம்ப-ப்ரதிபலன-ராகா-தருணிதம்
துலாமத்ராரோடும் கதமிவ விலஜ்ஜேத கலயா || 62 ||

தாயே ! அழகிய பல் வரிசை கொண்டவளே ! உன்னுடைய அழகான சிவந்த உதட்டிற்கு ஈடாக எதையும்
கூற முடியாது . ஒரு சமயம் பவழக்கொடி பழம் தந்தால் , அது ஈடாகலாம் . கோவைப் பழம் கூட ,
உன்னுடைய சிவந்த உதட்டின் நிறத்தைப் பிரதிபலிப்பது போல் இருப்பதால் , அது துளி அளவு கூட
சமமாக முடியாமல் , வெட்கப்படுகிறது .

ஸ்மிதஜ்யோத்ஸ்னாஜாலம் தவ வதனசன்த்ரஸ்ய பிபதாம்
சகோராணா-மாஸீ-ததிரஸதயா சஞ்ச-ஜடிமா |
அதஸ்தே ஸீதாம்ஸோ-ரம்றுதலஹரீ மாம்லருசயஃ
பிபன்தீ ஸ்வச்சன்தம் னிஸி னிஸி ப்றுஸம் காஞ்ஜி கதியா || 63 ||

தாயே ! உன் நிலவு போன்ற முகத்தில் உள்ள இனிமையான ஒளிமயமான புன்னகையை , நிலவு ஒளி என்று
நினைத்துக் குடித்த சகோரபட்சிகள் , உன் அமிர்தம் போன்ற இனிமை ஒளியால் திகட்டல் கொண்டு , அதை
மாற்றிக்கொள்ள நினைத்து , சந்திரனுடைய அமிர்த ஒளிக்கிரணங்களை , புளித்த கஞ்சியாக எண்ணி
அதை இரவு நேரத்தில் குடிக்கின்றன .

அவிஸ்ரான்தம் பத்யுர்குணகண கதாம்ரேடனஜபா
ஜபாபுஷ்பச்சாயா தவ ஜனனி ஜிஹ்வா ஜயதி ஸா |
யதக்ராஸீனாயாஃ ஸ்படிகத்றுஷ-தச்சச்சவிமயி
ஸரஸ்வத்யா மூர்திஃ பரிணமதி மாணிக்யவபுஷா || 64 ||

அம்மா ! கற்புக்கரசியான நீ , எப்பொழுதும் உன் கணவனின் பெருமைகளைத் திரும்பத் திரும்பச்
சொல்வதால் , புனிதமான உன் நாக்கு , செம்பருத்திப் பூவைப் போல் சிவந்த நிறமாகவே இருக்கிறது .
உன் நாவின் நுனியில் இருக்கும் வாணியின் சுத்த வெண்மை நிறமானது , மாணிக்கம் போல் சிவந்த
நிறமாகவே மாறிவிட்டது .

ரணே ஜித்வா தைத்யா னபஹ்றுத-ஸிரஸ்த்ரைஃ கவசிபிஃ
னிவ்றுத்தை-ஸ்சண்டாம்ஸ-த்ரிபுரஹர-நிர்மால்ய-விமுகைஃ |
விஸாகேன்த்ரோபேன்த்ரைஃ ஸஸிவிஸத-கர்பூரஸகலா
விலீயன்தே மாதஸ்தவ வதனதாம்பூல-கபலாஃ || 65 ||

தேவீ ! அசுரர்களுடன் போர் செய்து திரும்புகின்ற முருகன் , விஷ்ணு , இந்திரன் ஆகியோர்
தங்களுடைய வெற்றியை உன்னிடம் தெரிவிக்க வருகின்றபோது , அவிழ்த்துவைக்கப்பட்ட
தலைப்பாகையை கையிலும் , அவிழ்க்காத கவசங்களுடனும் உன்னை வணங்கி ,
சண்டிகேஸ்வரருக்குச் சொந்தமான சிவ நிர்மால்யத்தை மதிக்காமல் , நீ வாயில் மென்று தருகின்ற
பச்சைக் கற்பூரத்துடன் கூடிய தாம்பூலக் கவளங்களை ஆசையுடனும் , பக்தியுடனும் மென்று
சாப்பிடுகிறார்கள் .

விபஞ்ச்யா காயன்தீ விவித-மபதானம் பஸுபதே-
ஸ்த்வயாரப்தே வக்தும் சலிதஸிரஸா ஸாதுவசனே |
ததீயை-ர்மாதூர்யை-ரபலபித-தன்த்ரீகலரவாம்
னிஜாம் வீணாம் வாணீம் னிசுலயதி சோலேன னிப்றுதம் || 66 ||

தாயே ! சரஸ்வதியானவள் , சிவனுடைய புகழைத் தன்னுடைய வீணையில் இசைக்க , நீயும் மனமகிழ்ந்து , ஆகா ! என்று , அதனைப் புகழ , உன் இனிமையான குரல் வீணையின் ஒலிதனைப் பழிப்பதுபோல் இருப்பதைக் கேட்டு, வெட்கமடைந்த கலைவாணி , வீணையை உறைத்துணியால் நன்றாக மறைகின்றாளே !

கரக்ரேண ஸ்ப்றுஷ்டம் துஹினகிரிணா வத்ஸலதயா
கிரிஸேனோ-தஸ்தம் முஹூரதரபானாகுலதயா |
கரக்ராஹ்யம் ஸம்போர்முகமுகரவ்றுன்தம் கிரிஸுதே
கதம்கரம் ப்ரூம-ஸ்தவ சுபுகமோபம்யரஹிதம் || 67 ||

தாயே ! மலையரசன் குலவிளக்கே ! உன் தந்தையால் உனது முகவாயும் அளவற்ற பாசத்தினால் கைவிரல் நுணியால் தொடப்பட்டதும் , உன் கணவனாகிய சிவனின் கைகளால் அதர பானம் செய்யும் நினைவுடன் அடிக்கடி உயரத்தூக்கப் பட்டதுமான , உன் ஈடு இணையற்ற முகவாயானது , உன்னுடைய முகமாகிய கண்ணாடிக்கு பிடி போல் இருக்கிறது . இந்த அழகான முகவாயை நான் எப்படி வருணிப்பேன் ?

புஜாஸ்வேஷான்னித்யம் புரதமயிதுஃ கன்டகவதீ
தவ க்ரீவா தத்தே முககமலனால-ஸ்ரியமியம் |
ஸ்வதஃ ஸ்வேதா காலா கரு பஹூல-ஜம்பாலமலினா
ம்றுணாலீலாலித்யம் வஹதி யததோ ஹாரலதிகா || 68 ||

அம்மா ! சிவன் உன்னை எப்போதும் தழுவுவதால் ஏற்படும் மயிர்க்கூச்சலினால் முள்ளு முள்ளாகத் தோன்றும் உன் கழுத்து , உன் முகமான தாமரைக்கு , முள் கூடிய தாமரைத் தண்டு போல் தோன்றுகிறது . உன் கழுத்திலுள்ள வெண்முத்து மாலையானது , உன் கழுத்தில் பூசப்பட்ட அகருவினால் , கறுமை நிறம் அடைந்து , சேற்றில் உள்ள தாமரைக் கொடிபோல் தோன்றுகிறதே !

கலே ரேகாஸ்திஸ்ரோ கதி கமக கீதைக னிபுணே
விவாஹ-வ்யானத்த-ப்ரகுணகுண-ஸம்க்யா ப்ரதிபுவஃ |
விராஜன்தே னானாவித-மதுர-ராகாகர-புவாம்
த்ரயாணாம் க்ராமாணாம் ஸ்திதி-னியம-ஸீமான இவ தே || 69 ||

அம்மா ! கதி , கமகம் , கீதம் என்ற இசையில் வல்லவளே ! உன் கழுத்திலுள்ள முன்று ரேகைகளும், சிவன் உனக்கு திருமணநாள் அன்று அணிவித்த மங்கள சூத்திரத்தின் அடையாளம் போலும் . இனிமையான சங்கீதத்திற்கு ஆதாரமான சட்ஜம் , மத்யமம் , காந்தாரம் என்ற இவைகளின் அடிப்படைகளைக் காட்டும் எல்லைகள் போல் விளங்குகிறது .

ம்றுணாலீ-ம்றுத்வீனாம் தவ புஜலதானாம் சதஸ்றுணாம்
சதுர்பிஃ ஸௌன்த்ரயம் ஸரஸிஜபவஃ ஸ்தௌதி வதனைஃ |
னகேப்யஃ ஸன்த்ரஸ்யன் ப்ரதம-மதனா தன்தகரிபோஃ
சதுர்ணாம் ஸீர்ஷாணாம் ஸம-மபயஹஸ்தார்பண-தியா || 70 ||

தாயே ! அபயாம்பிகா ! ஒரு சமயம் பிரம்மாவினுடைய ஜந்தாவது தலையை சிவனும் கிள்ளியதால், அவருடைய விரல் நகங்களுக்கு பயந்து நடுங்கிய பிரம்மா , உன்னிடம் சரண் அடைந்து , தன்னுடைய நான்கு தலைகளுக்கும் ஒரே நேரத்தில் உன் நான்கு கைகளால் அபயம் கிடைக்கும் என்று எண்ணி , உன்னுடைய மென்மையான தாமரைக் கொடி போன்ற நான்கு கைகளின் அழகினைத் தன் நான்கு முகங்களினாலும் புகழ்கிறார் .

னகானா-முத்யோதை-ர்னவனலினராகம் விஹஸதாம்
கராணாம் தே கான்திம் கதய கதயாமஃ கதமுமே |
கயாசித்வா ஸாம்யம் பஜது கலயா ஹன்த கமலம்
யதி க்ரீடல்லக்ஷ்மீ-சரணதல-லாக்ஷாரஸ-சணம் || 71 ||

அம்மா ! உமா தேவீ ! புதிதாக மலர்ந்த தாமரைப் பூவின் ஒளியைவிட பிரகாசமான உன் கைவிரல் நகப்
பொலிவை நாங்கள் எப்படி வருணிக்கமுடியும் ? செந்தாமரைப்பூவிற்கு , அதில் வாழ்கின்ற லக்ஷ்மி தேவியின்
சரணங்களில் இருக்கும் மருதாணியால் தானே அந்த ஒளி கிடைத்தது . அந்த பிரகாசமானது உன்
கரங்களின் அழகில் ஏதோ ஒரு சாயல் போல் ஆகுமே !

ஸமம் தேவி ஸ்கன்த த்விபிவதன பீதம் ஸ்தனயுகம்
தவேதம் னஃ கேதம் ஹரது ஸததம் ப்ரஸ்னுத-முகம் |
யதாலோக்யாஸங்காகுலித ஹ்றுதயோ ஹாஸஜனகஃ
ஸ்வகும்பௌ ஹேரம்பஃ பரிம்றுஸதி ஹஸ்தேன ஜடிதி || 72 ||

தேவீ ! உன்னுடைய பிள்ளைகளான கணபதி , கந்தன் இருவராலும் ஒரே நேரத்தில் பருகப்பட்ட உன்
ஸ்தனங்களின் பருமனைக் கண்ட கணபதி , தன் தலையிலுள்ள கும்பங்களை நீ அபகரித்து , உன்
ஸ்தனங்களாக வைத்துக் கொண்டாயோ என்று , குழந்தைத் தனமாக நினைத்து தன் தலையில்
கும்பம் இருக்கிறதா , என்று தலையைத் தடவிப் பார்க்கிறார் . அதைப் பார்த்த தாய் , தந்தையாரான
நீங்கள் , சிரித்தீர்களே ! அந்த பெருமையுடைய உன் ஸ்தனங்கள் எங்களுடைய துன்பத்தைப்
போக்கட்டுமே !

அமு தே வக்ஷோஜா-வம்றுதரஸ-மாணிக்ய குதுபௌ
ன ஸன்தேஹஸ்பன்தோ னகபதி பதாகே மனஸி னஃ |
பிபன்தௌ தெள யஸ்மா தவிதித வதூஸங்க ரஸிகௌ
குமாராவத்யாபி த்விரதவதன-க்ரௌஞ்ச்தலனௌ || 73 ||

அம்மா ! உன் ஸ்தனங்கள் அமிர்தம் நிரம்பிய மாணிக்ய குடுவைகள் . பாலுள்ள ஸ்தானமாக
இருந்திருந்தால் கணபதியும் , கந்தனும் குழந்தை வயதினைத் தாண்டி பருவத்தின் முதிர்ச்சியை
அடைந்திருப்பார்களே ! அந்த ஸ்தனங்களில் இருந்து அமிர்தத்தைப் பருகியதால் தான் கணபதியும்
கந்தனும் பால் வயதினைத் தாண்டாமல் மங்கையர் சம்பந்தம் இல்லாத குழந்தைகளாகவே
இருக்கின்றனர் .

வஹத்யம்ப ஸ்தம்பேரம-தனுஜ-கும்பப்ரக்றுதிபிஃ
ஸமாரப்தாம் முக்தாமணிபிரமலாம் ஹாரஸதிகாம் |
குசாபோகோ பிம்பாதர-ருசிபி-ரன்தஃ ஸபலிதாம்
ப்ரதாப-வ்யாமிஸ்ராம் புரதமயிதுஃ கீர்திமிவ தே || 74 ||

தாயே ! பரமேஸ்வரி ! நீ கஜாகரனை வதம் செய்து அவன் கும்பத்திலிருந்து உண்டான பல நிறங்கள்
உள்ள முத்து மாலையை உன் ஸ்தனங்களின் மத்தியில் அணிந்திருக்கிறாய் . அந்த பல நிறமுடைய
முத்தானது , உன் சிவந்த உதட்டின் ஒளி வீசி , வெளிப்புறம் சிவப்பாகவும் , உட்புறம்
பலவர்ணங்களோடும் விளங்குகிறது . இந்த முத்து மாலையானது மூ உலகையும் எரித்த பரமசிவனது
வெற்றி மாலையாகத் தோன்றுகிறது .

வஸ்தன்யம் மன்யே தரணிதரகன்யே ஹ்றுதயதஃ
பயஃ பாராவாரஃ பரிவஹதி ஸாரஸ்வதமிவ |
தயாவத்யா தத்தம் த்ரவிடஸிஸூ-ராஸ்வாத்ய தவ யத்
கவீனாம் ப்ரௌடானா மஜனி கமன்யஃ கவயிதா || 75 ||

அம்மா ! உன் ஸ்தனங்களிலிருந்து பெருகும் பால் இதயத்திலிருந்து பெருகும் பாற்கடல் .
கலைவாணியே அந்தப் பாலாக உருவெடுத்தது போல் தோன்றுகிறது . உன்னால் கருணையுடன்
தரப்பட்ட , பாலைக் குடித்த திராவிட நாட்டுக் குழந்தை ஒருவன் கற்றறிந்தோர் போற்றும்
பெருங்கவிஞ்சனாக ஆகிவிட்டான் அன்றோ ?

ஹரக்ரோத-ஜ்வாலாவலிபி-ரவலீடேன வபுஷா
கபீரே தே னாபீஸரஸி க்றுதஸநோ மனஸிஜஃ |
ஸமுத்தஸ்தௌ தஸ்மா-தசலதனயே தூமலதிகா
ஜனஸ்தாம் ஜானீதே தவ ஜனனி ரோமாவலிரிதி || 76 ||

அன்னையே ! பரமசிவனுடைய கோபத்தினால் அவரது நெற்றிக்கண்ணால் எரிக்கப்பட்ட மன்மதன் ,
அந்த நெருப்பின் வெப்பம் தாளமுடியாமல் , அதிலிருந்து விடுபடுவதற்காக , குளுமையான தடாகம்
போன்ற , ஆழமான உன்னுடைய தொப்புள் குழியில் குதித்தான் . தடாகத்தில் , நெருப்புடன்
குதித்ததால் உண்டான புகையை , உன் நாபியைச் சுற்றிய ரோமங்களாக நினைக்கின்றனர் .

யதேதக்காலின்தீ-தனுதர-தரங்காக்றுதி ஸிவே
க்றுஸே மத்யே கிஞ்சிஜ்ஜனனி தவ யத்பாதி ஸுதியாம் |
விமர்தா-தன்யோன்யம் குசகலஸயோ-ரன்தரகதம்
தனுபூதம் வ்யோம ப்ரவிஸதிவ னாபிம் குஹரிணீம் || 77 ||

அம்மா ! தியானிகளுக்கு மட்டுமே புலப்படக்கூடிய உன் சிறு இடுப்பில் , யமுனை நதியின் கறுமையான
மெல்லிய அலை போன்ற , உன்னுடைய ரோமவரிசை , தொப்புள் குழியில் முடிவடைகிறது . அதைப் பார்த்தால்
நீல வானமானது உன் பருத்த கலசங்கள் போன்ற இரு ஸ்தனங்களுக்கு இடையே அகப்பட்டு அதனுடைய
அழுத்தத்தினால் , எங்கே தான் அழிந்து விடுவோமோ என்று பயந்து , மெல்லியதாக ஆகி , தொப்புள்
குழியினுள் செல்வது போல் தோன்றுகிறது .

ஸ்திரோ கங்கா வர்தஃ ஸ்தனமுகுல-ரோமாவலி-லதா
கலாவாலம் குண்டம் குஸுமஸர தேஜோ-ஹுதபுஜஃ |
ரதே-ர்லீலாகாரம் கிமபி தவ னாபிர்கிரிஸுதே
பேலத்வாரம் ஸித்தே-ர்கிரிஸனயனானாம் விஜயதே || 78 ||

தாயே ! உன் தொப்புள் இருக்கும் இடமானது , அமைதியான கங்கை நதியின் சுழல் போன்றது. உன்
ஸ்தனமாகிய தாமரை மொட்டுக்களைச் சுமக்கின்ற உனது ரோமங்களாகிய கொடியின் வேர்களுக்கு ,
பாத்தி போன்றது . மன்மதனின் ஒளியான நெருப்பிற்கு ஹோமகுண்டம் போன்றது . மன்மதனின்
மனைவியான ரதிக்கு விளையாடும் இடமானது. பரமசிவனின் தவ உயர்விற்கு சித்தி அடையும் குகை
வழி போன்றது. இது போன்று ஆழம் தெரியாத உன் தொப்புளின் அழகு , வருணனைக்கு
அப்பாற்பட்டதன்றோ ?

னிஸர்க-கஷ்ணஸ்ய ஸ்தனதட-பரேண க்லமஜுஷோ
னமன்மூர்தே ர்னாரீதிலக ஸனகை-ஸ்த்ருட்யத இவ |
சிரம் தே மத்யஸ்ய த்ருடித தடினீ-தீர-தருணா
ஸமாவஸ்தா-ஸ்தேம்னோ பவது குஸலம் ஸைலதனயே || 79 ||

அம்மா ! இயற்கையில் மெல்லியதான உன் இடுப்பு , உன் இரு பருத்த ஸ்தனங்களின் பாரத்தைத்
தாங்க முடியாமல் , கொஞ்சம் முன்புறம் சாய்ந்து இருப்பதைப் பார்த்தால் , ஓடிந்து விழுந்து விடுமோ ,
என்று தோன்றுகிறது . தண்ணீருள்ள ஆற்றின் கரையிலுள்ள மரமானது , கீழே விழுந்துவிடும் போல்
சாய்வாக இருந்தாலும் , எவ்வளவு உறுதியாக இருக்குமோ , அதுபோல் உன் இடுப்பிற்கு எந்த ஆபத்தும்
வராமல் (ஓடிந்துவிடாமல்) , நீண்டகாலம் நன்றாக இருக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன் .

குசௌ ஸத்யஃ ஸ்வித்ய-த்தடகடித-கூர்பாஸபிதுரௌ
கஷன்தௌ-தௌர்மூலே கனககலஸாபௌ கலயதா |
தவ த்ராதும் பங்காதலமிதி வலகன்ம் தனுபுவா
த்ரிதா னத்தம் தேவீ த்ரிவலி லவலீவல்பிரிவ || 80 ||

தேவீ ! உன் பதியான பரமேஸ்வரனின் பெருமைகளை , நீ, நினைத்து , நினைத்து மகிழ்வதால் , உன்
தங்கக்கலசம் போன்ற ஸ்தனங்கள் , அடிக்கடி வியர்த்து , பூரிப்பதால் , மன்மதன் , இந்த ஸ்தன
சுமையினால் உன் இடுப்பு ஓடிந்து விழுந்துவிடப் போகிறதே என்று , உன் இடுப்பை வள்ளிக்
கொடிகளால் மூன்று சுற்றாக சுற்றி இருப்பது போல் தோன்றுகிறது (இடுப்பிலுள்ள மூன்று சதை
மடிப்புகளின் அழகு).

குருத்வம் விஸ்தாரம் கூழிதிதரபதிஃ பார்வதி னிஜாத்
னிதம்பா-தாச்சித்ய த்வயி ஹரண ரூபேண னிததே |
அதஸ்தே விஸ்தீரணோ குருயமஸேஷாம் வஸுமதீம்
னிதம்ப-ப்ராஃபாரஃ ஸ்தகயதி ஸகுத்வம் னயதி ச || 81 ||

தேவீ ! பார்வதி ! உன்னுடைய பின்பாகமானது (நிதம்பம்) பருத்து , அகலமாக இருப்பதால், இந்த
பூமியையே மறைத்து , அதை லேசாக இருப்பது போல் செய்கிறது . இதைப் பார்த்தால் இந்த பருமனும் ,
அகலமும் உன் தந்தையான பர்வதராஜன் தன்னுடைய அடிவாரத்திலிருந்து உனக்கு அளித்த ஸ்ரீதன
சீர்வரிசை போல் தோன்றுகிறது .

கரீன்த்ராணாம் ஸுண்டான்-கனககதலீ-காண்டபடலீம்
உபாய்யாமுருப்யா-முபயமபி னிர்ஜித்ய பவதி |
ஸுவ்றுத்தாய்யாம் பத்யுஃ ப்ரணதிகடினாய்யாம் கிரிஸுதே
விதிஜ்ஞே ஜானுப்யாம் விபுத கரிகும்ப த்வயமஸி || 82 ||

அம்மா ! வேதநாயகியே ! உன்தொடைகள் இரண்டும் , யானைகளின் துதிக்கைகளையும் ,
தங்கமயமான வாழைமரத் தண்டுகளையும் விட , மிக அழகாக இருக்கின்றன . உன் முழங்கால்கள்
உருண்டையாகவும் , உன் கணவனாகிய பரமசிவனை , அடிக்கடி வணங்குவதால் சற்று கடினமாகவும்
உள்ள அந்த முழங்கால்களால் , ஐராவதத்தின் தலையில் உள்ள கும்பங்களை நீ வெற்றி கொண்டாயே !

பராஜேதும் ருத்ரம் த்விகுணஸரகர்பௌ கிரிஸுதே
னிஷங்கௌ ஜங்கே தே விஷமவிஸிகோ பாட-மக்றுத |
யதக்ரே த்றுஸ்யந்தே தஸஸரபலாஃ பாதயுகலீ
னகாக்ரச்சன்மானஃ ஸுர முகுட-ஸாணைக-னிஸிதாஃ || 83 ||

தாயே ! உன்னுடைய கனுக்கால்கள் , பரமசிவனை வெற்றி கொள்வதற்காக , மன்மதனால்
தயாரிக்கப்பட்ட அம்பராத்துணியோல் தோன்றுகிறது . தன்னுடைய ஐந்து பாணங்கள் போதாமல் , உன்
கால் பத்து விரல்களையும் , பத்து பாணங்களாகப் படைத்தான் . அந்த அம்பராத்துணிகளின்
முன்பாகத்தில் தெரிகின்ற உன் கால் விரல்களின் நகங்கள் , உன்னை வணங்க வருகின்ற
வானவர்களின் மணிமுடிகளிலுள்ள (மாணிக்கம் , ரத்தினம் போன்றவை) சாணைக்கற்களால்
தீட்டப்பட்டு இருந்து கூர் போல் இருக்கிறது .

ஸ்ருதீனாம் மூர்தானோ தததி தவ யௌ ஸேகரதயா
மமாப்யேதௌ மாதஃ ஸேரஸி தயயா தேஹி சரணௌ |
யயஓஃ பாத்யம் பாதஃ பஸுபதி ஜடாஜூட தடினீ
யயோ-ர்லாக்ஷா-லக்ஷமீ-ரருண ஹரிசூடாமணி ருசிஃ || 84 ||

தாயே ! எந்த சரணங்களை வேதங்களின் சிகரமான உபநிடதங்கள் , தன் தலையில் மலராக
 சூடிக்கொள்கின்றனவோ , எந்த சரணங்கள் பரமசிவனது சடைமுடியிலுள்ள புனித கங்கை நீரால்
 நீராட்டப்படுகிறதோ , எந்த சரணங்களில் பூசியிருக்கும் மருதாணியின் பொலிவானது , வணங்க வரும்
 விஷ்ணுவின் சூடாமணியின் பொலிவினால் ஏற்படுகிறதோ , அந்தப் புனித மலரடியை என் தலைமீதும்
 வைப்பாயாக !

னமோ வாகம் ப்ரூமோ னயன-ரமணீயாய பதயோஃ
 தவாஸ்மை த்வன்த்வாய ஸ்புட-ருசி ரஸாலக்தகவதே |
 அஸூயத்யத்யன்தம் யதபிஹன்னாய ஸ்ப்றுஹயதே
 பஸூனா-மீஸானஃ ப்ரமதவன-கங்கேலிதரவே || 85 ||

தாயே ! மருதாணியுடன் கூடிய உன் பாதங்கள் எங்களுக்கு இனிமையானவை , மேன்மைகளைத்
 தருபவை . இந்த பாதங்களினால் உதைபட வேண்டும் என்று ஆசைப்படும் நந்தவனத்து அசோக
 மரத்தைக் கண்டு , சிவனும் பொறாமை அடைகிறார் . அந்த புனித பாத கமலங்களை நான்
 வணங்குகிறேன் .

ம்றுஷா க்றுத்வா கோத்ரஸ்கலன-மத வைலக்யனமிதம்
 லலாடே பர்தாரம் சரணகமலே தாடயதி தே |
 சிராதன்தஃ ஸல்யம் தஹனக்றுத முன்மூலிதவதா
 துலாகோடிக்வாணஃ கிலிகிலித மீஸான ரிபுணா || 86 ||

தாயே ! உன் தங்கத் திருவடிகள் தன்மீது படவேண்டும் என்று , உன் கணவனாகிய சிவன் , உன்னை வேறு ஒரு
 பெண்ணின் பெயரைச் சொல்லி அழைக்க , அதனால் உனக்கு ஏற்பட்ட கோபத்தைத் தணிக்க ,
 என்னசெய்வது என்று தெரியாமல் , அவர் உன்னை வணங்கும் போது , உன் பாதகமலமானது அவர் தலைமீது
 பட , அப்பொழுது எழுந்த உன் கால் தண்டை ஒலி ஒசைதனைக் கேட்ட மன்மதன் , தன்னை எரித்த
 சிவனிடம் உண்டான பகைதனையும் மறந்து தானே வெற்றி பெற்றதாக முரசு கொட்டுவது போல்
 தோன்றுகிறது .

ஹிமான் ஹன்தவ்யம் ஹிமகிரினிவாஸைக-சதுரௌ
 னிஸாயாம் னித்ராணம் னிஸி-சரமபாகே ச விஸதௌ |
 வரம் லக்யமீபாத்ரம் ஸ்ரிய-மதிஸ்றுஹன்தோ ஸமயினாம்
 ஸரோஜம் த்வத்பாதௌ ஜனனி ஜயத-ஸ்சித்ரமிஹ கிம் || 87 ||

அம்மா ! பனிமலையில் இருக்கும் உன் பாத கமலம் , இரவு , பகல் , சந்தியா காலம் ஆகிய எந்நேரமும்
 மலர்ந்து இருக்கக் கூடியவை . உன்னையே நினைத்து தியானிக்கும் அடியவர்க்கு அழியாத செல்வம்
 தரக்கூடியது . திருமகளான லக்யமி வாழ்கின்ற தாமரையானது , பனியால் உதிர்கின்றது , இரவில்
 மூடிக்கொள்கிறது . இந்தத் தாமரையை விட உன் பாத தாமரை மிகவும் உயர்வுடையது என்பதைச்
 சொல்லவும் வேண்டுமோ ?

பதம் தே கீர்தீனாம் ப்ரபதமபதம் தேவி விபதாம்
 கதம் னீதம் ஸத்பிஃ கடின-கமடீ-கர்பர-துலாம் |
 கதம் வா பாஹுப்யா-முபயமனகாலே புரபிதா
 யதாதாய ன்யஸ்தம் த்றுஷதி தயமானேன மனஸா || 88 ||

தாயே ! பக்தர்களுக்கு உயர்வை கொடுக்கக் கூடியதும் , அவர்களது துன்பங்களைப் போக்கக்கூடியதுமான ,
 பெருமையுடைய உன் மென்மையான பாத நுனியைப் பிடித்து , சிவனும் அளவற்ற ஆசையுடன்
 திருமணநாளன்று , எப்படித்தான் கடினமான கருங்கல் அம்மி மீது வைத்தாரோ ? கவிகளும் இந்த
 மென்மையான பாதங்களின் மேல்பாகத்தை , ஆமை முதுகு ஓட்டிற்கு உவமையாகக் எப்படித்தான்
 கூறினாரோ ?

னகை-ர்னாகஸ்தீர்ணாம் கரகமல-ஸம்கோச-ஸாஸிபிஃ
தருணாம் திவ்யானாம் ஹஸத இவ தே சண்டி சரணௌ |
பலானி ஸ்வஃஸ்தேப்யஃ கிஸலய-கராக்ரேண தததாம்
தரித்ரேப்யோ பத்ராம் ஸ்ரியமனிஸ-மஹ்நாய தததௌ || 89 ||

தாயே ! தேவலோகத்தில் உள்ள கற்பகமரங்கள் இலைகளாகிய தன கரங்களால் , வானவர்களுக்கு
அவர்கள் விரும்பியதைத் தருகின்றன . ஆனால் நீயோ உன்பாதங்களால் வானவர்களுக்கும் , ஏழை
தரித்திரர்களுக்கும் எப்பொழுதும் சீக்கிரத்தில் செல்வத்தை வாரி , வாரி வழங்குகின்றாய் . வானுலக
கற்பகமரங்கள் கைகளால் தருவதை, நீயோ கால்களால் தந்து, அவைகளை ஏளனம் செய்கிறாய் .
தேவலோகத்துப் பெண்களின் தாமரை போன்ற கைகளை மூடி வணங்கச் செய்கின்ற ,
சந்திரனைப்போல் ஒளி உடைய உன் பாத அழகினைச் சொல்ல வார்த்தைகள் ஏது ?

ததானே தீனேப்யஃ ஸ்ரியமனிஸ-மாஸானுஸத்துஸீம்
அமன்தம் ஸௌன்தர்யம் ப்ரகர-மகரன்தம் விகிரதி |
தவாஸ்மின் மன்தார-ஸ்தபக-ஸுபகே யாது சரணே
னிமஜ்ஜன் மஜ்ஜீவஃ கரணசரணஃ ஷ்ட்சரணதாம் || 90 ||

தேவீ ! உன் பாதங்கள் ஏழைகளுக்கு அவர்கள் விரும்பும் அளவிற்கு செல்வத்தைக் கொடுக்கிறது . வெள்ளம்
போன்று தேனைப் பெருகச் செய்கின்றது . கற்பகமரப் பூங்கொத்து போல் அழகானவை . இந்த அழகிய உன்
பாத கமலத்தில் ஆறு கால்களைக் கொண்ட , தேனைப் பெருகும் வண்டாக இருக்கும் பாக்கியத்தை என்
ஆன்மாவானது அடையட்டும் .

பதன்யாஸ-க்ரீடா பரிசய-மிவாரப்து-மனஸஃ
ஸ்கலன்தஸ்தே கேலம் பவனகலஹம்ஸா ன ஜஹதி |
அதஸ்தேஷாம் ஸிக்ஷாம் ஸுபகமணி-மஞ்ஜீர-ரணித-
ச்சலாதாசக்ஷாணம் சரணகமலம் சாருசரிதே || 91 ||

தாயே ! உன்னுடைய அழகான நடையினைப் பார்த்து , தானும் அதைக் கற்றுக்கொள்ள நினைத்து ,
உன் வீட்டிலுள்ள அன்னப்பட்டிகள் , துள்ளித் துள்ளி நடந்து , உன் அழகு நடையைப் பின்பற்றி ,
உன்னைப்போல் தானும் நடக்க பழக்கப்படுத்திக் கொள்கின்றன . நீ நடக்கும்பொழுது உன்
தண்டையிலுள்ள பத்மராகக் கற்கள் எழுப்பும் ஓசையானது , அந்த அன்னப்பட்டிகளுக்கு
மறைமுகமாக நடப்பதற்குப் பாடம் சொல்லித்தருவது போல் உள்ளது .

கதாஸ்தே மஞ்சத்வம் த்ருஹிண ஹரி ருத்ரேஸ்வர ப்றுதஃ
ஸிவஃ ஸ்வச்ச-ச்சாயா-கடித-கபட-ப்ரச்சதபடஃ |
த்வதீயானாம் பாஸாம் ப்ரதிபலன ராகாருணதயா
ஸரீரீ ஸ்றுங்காரோ ரஸ இவ த்றுஸாம் தோக்தி குதுகம் || 92 ||

அம்மா ! உலகளும் பிரம்மா , விஷ்ணு , ருத்ரன் , ஈசன் இந்நூல்வரும் உனக்கு எப்போதும்
பணிபுரிவதற்காக , உன் கட்டிலின் நான்கு கால்களாக ஆகி , உன்னை எப்போதும் வணங்குகின்றனர் .
உன் கட்டிலின் மேல் விரிப்பாக இருக்கும் சதாசிவன் வெண்மையான ஆடைதனைக் கூடியவராக
இருந்தாலும் , உன்னுடைய சிவந்த ஒளியின் பிரதிபலிப்பால் அவரும் சிவப்பாகமாரி ஸ்ருங்காரரசம்
உருவெடுத்தாற்போல் ஆகி , உன் கண்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றார் .

அராலா கேஸேஷு ப்ரக்றுதி ஸரலா மன்தஹஸிதே
ஸிரீஷாபா சித்தே த்றுஷதுபலஸோபா குசதடே |
ப்றுஸம் தன்வீ மத்யே ப்றுது-ருரஸிஜாரோஹ விஷயே
ஜகத்த்ரதம் ஸம்போ-ர்ஜயதி கருணா காசிதருணா || 93 ||

தாயே ! மனம் , வாக்குக்கு எட்டாதவளே ! இயற்கையில் சுருண்டமுடியும் , இனிமையான புன்னகையும் , வாகைமலரைப் போல் மிருதுவான மனமும் , ரத்தினக்கற்கள் போல் கடினமான ஸ்தனமும் , மெலிந்த இடையும் , பருத்த பின்பாகமும் , மயக்கம் தரும் அழகிய உதும் , உடல் முழுவதும் சிவந்த அழகுடனும் கூடிய நீயே , சிவனின் கனிவு சக்தியான அருணாதேவியாக இந்த உலகம் முழுவதையும் காக்கின்றாய் .

கலங்கஃ கஸ்தூரீ ரஜனிகர பிம்பம் ஜலமயம்
கலாபிஃ கர்பூரை-ர்மரகதகரண்டம் நிபிடிதம் |
அதஸ்த்வத்போகேன ப்ரதிதினமிதம் ரிக்குஹரம்
விதி-ர்பூயோ பூயோ நிபிடயதி னூனம் தவ க்றுதே || 94 ||

அம்மா ! மரகதத்தினால் செய்யப்பட்ட பெரிய பாத்திரமான சந்திரமண்டலத்தில் நீராடுபவளே ! சந்திரனின் நடுவில் உள்ள களங்கமே கஸ்தூரி பொடியாகவும் , சந்திரனே பன்னீராகவும் , சந்திரகிரணங்களே பச்சைக் கற்பூரப்பொடியாகவும் , உனக்கு நீராடுவதற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது . தினமும் நீ நீராடியபின் காலியான இவைகளை , பிரம்மாவானவர் மீண்டும், மீண்டும் இவைகளை வாசனைப் பொருள்களால் நிரப்பி வைக்கிறார் .

புராரன்தே-ரன்தஃ புரமஸி தத-ஸ்த்வசரணயோஃ
ஸபர்யா-மர்யாதா தரலகரணானா-மஸுலபா |
ததா ஹ்யேதே னீதாஃ ஸதமகமுகாஃ ஸித்திமதுலாம்
தவ த்வாரோபான்தஃ ஸ்திதிபி-ரணிமாத்யாபி-ரமராஃ || 95 ||

அம்மா ! மூ உலகமும் எரித்த பரமசிவனின் பட்டத்தூராணியே ! புலன்களை அடக்கமுடியாத சபலபுத்தி உடையவர்களுக்கு , உன் பாதம் அருகில் வரவோ , பூஜை செய்யவோ தகுதி கிடையாது . அதனால்தான் இந்திரன் போன்ற தேவர்களுக்கு , அந்த பாக்கியம் கிடைக்காமல் , உன் வாசலில் காவல் புரியும் அணிமாதி சித்திகளுக்குச் சமமான நிலையை உடையவர்களாய் உன் வாசலிலேயே இருக்கும்படி நேரிடுகிறது .

கலத்ரம் வைதாத்ரம் கதிகதி பஜன்தே ன கவயஃ
ஸ்ரியோ தேவ்யாஃ கோ வா ன பவதி பதிஃ கைரபி தனைஃ |
மஹாதேவம் ஹித்வா தவ ஸதி ஸதீனா-மசரமே
குசப்யா-மாஸங்கஃ குரவக-தரோ-ரப்யஸுலபஃ || 96 ||

தாயே ! கற்புக்கரிசியே ! பிருமாவின் மனைவியான சரஸ்வதியை எத்தனை கவிகள்தான் அடையவில்லை ? அதுபோல் கொஞ்சம் செல்வம் பெற்றவன் கூட லக்ஷ்மிபதியாக ஆகவில்லையோ ? ஆனால் உன்னை அப்படிச் சொல்லமுடியுமோ ? உன் ஆலிங்கனமானது , உன் கணவனான சிவனைத் தவிர குரவக மரத்திற்கும் கிடையாதே ? அப்படியானால் நீதானே பதிவ்ருதா மங்கையர் திலகம் ?

கிராமாஹு-ர்தேவீம் த்ருஹிணக்றுஹிணீ-மாகமவிதோ
ஹரேஃ பத்னீம் பத்மாம் ஹரஸஹசரீ-மத்ரிதனயாம் |
தூரீயா காபி த்வம் துரதிகம-னிஸ்ஸீம்-மஹிமா
மஹாமாயா விஸ்வம் ப்ரமயஸி பரப்ரஹ்மஹிஷி || 97 ||

தாயே ! வேத இரகசியங்கள் அறிந்தவர்கள் , நீயே பிரம்மாவின் மனைவி சரஸ்வதி என்றும் , விஷ்ணுவின் மனைவி லக்ஷ்மி என்றும் , சிவனின் துணைவி பார்வதி என்றும் கூறுகின்றனர் . அனால் நீயோ இன்னதென்று வருணிக்க முடியாததும் , அடைய முடியாததும் , எல்லையற்ற மகிமையுடன் கூடிய மஹாமாயா உருவினளாகி இந்த உலகம் முழுவதையும் திகைக்கவைக்கின்றாய் !

கதா காலே மாதஃ கதய கலிதாலக்தகரஸம்
பிபேயம் வித்யார்தீ தவ சரண-நிர்ணேஜனஜலம் |
ப்ரக்றுத்யா மூகானாமபி ச கவிதா0 காரணதயா
கதா தத்தே வாணீமுககமல-தாம்பூல-ரஸதாம் || 98 ||

கொடுக்கக் கூடிய சரஸ்வதியின் சக்தியுடைய தாம்பூலரசத்திற்குச் சமமானதான் , மருதாணி பூசிய
உன் பாதங்களை அலம்பிய (தாம்பூலரசம் போல் சிவந்த) நீரானது , ஞானத்தை அடைய விரும்பும்
எனக்கு எப்போது கிடைக்குமோ ?

ஸரஸ்வத்யா லக்ஷ்மியா விதி ஹரி ஸபத்தனோ விஹரதே
ரதேஃ பதிவ்ரத்யம் ஸிதிலபதி ரம்யேண வபுஷா |
சிரம் ஜீவன்னேவ க்ஷபித-பஸுபாஸ-வ்யதிகரஃ
பரானந்தாபிக்யம் ரஸயதி ரஸம் த்வத்பஜனவான் || 99 ||

தாயே ! உன்னை வணங்கி துதிப்பவனிடத்தில் சரஸ்வதி இருப்பதால் அவன் பிரம்மாவிற்கு
எதிரியாகவும் , லக்ஷ்மிகடாக்ஷம் இருப்பதால் அவன் விஷ்ணுவிற்கு எதிரியாகவும் , மன்மதனின்
மனைவி ரதி தேவியின் கற்பிற்ரு தளர்ச்சி ஏற்படுத்துவனாகவும் , அறிவு , அழகு , செல்வம் ஆகிய
இவைகள் உடையவனாய், உபிர் , உடல் , மாயை என்ற பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு , என்றும் நிலையான
பரமானந்த சுகத்தை அடைகிறான் .

ப்ரதீப ஜ்வாலாபி-ர்திவஸகர-நீராஜனவிதிஃ
ஸுதாஸுதே-ஸ்சன்த்ரோபல-ஜலலவை-ரக்யரசனா |
ஸ்வகீயைரம்போபிஃ ஸலில-னிதி-ஸௌஹித்யகரணம்
த்வதீயாபி-ர்வாக்பி-ஸ்தவ ஜனனி வாசாம் ஸ்துதிரியம் || 100 ||

தேவீ ! லோகநாயகி ! கைத்தீவட்டி ஒளியினால் கதிரவனுக்கு ஆரத்தி செய்வது போலவும் ,
சந்திரகாந்தக் கல்லிலிருந்து பெருகுகின்ற நீராலேயே , அமிர்தத்தை வாரி , வாரிப் பொழியும்
சந்திரனுக்கு அர்க்கியம் தருவது போலவும் , கடல் நீராலேயே கடல் அரசனுக்கு தர்ப்பணம் முதலியன
செய்வது போலவும் , உன்னுடைய வாய்மொழியால் இயற்றப்பட்ட இந்த துதி மொழியினாலேயே உன்னை
நான் துதிக்கிறேன் .

இந்த சௌந்தர்யலஹரி ஸ்லோகத்தை முழு மனதுடன் படிப்பவர்களுக்கும் , கேட்பவர்களுக்கும் எல்லா வித
நன்மைகளும் உண்டாக வேண்டும் என்று அன்னையை வேண்டுகிறேன் .

ஸௌன்தயலஹரி முக்யஸ்தோத்ரம் ஸம்வார்ததாயகம் |
பகவத்பாத ஸன்க்லுப்தம் படேன் முக்தௌ பவேன்னரஃ ||
ஸௌன்தர்யலஹரி ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்